

ప్రపంచం

‘జూన్ 1996

తెలంగాణ కారంజి

- ప్రకాశ్
- డా|| కే. జి. మూర్తి
- బాగూరు జందు
- డా|| తిలరామకారం
- రామి
- శంభం శృంగ్ల మూర్తి
- బి. ఎస్. ప్రభాకర్
- బిర్రె
- ఎం. ఎస్. కే
- డా|| తరణి బసవేశ్వర ఆంగడి
- అరుణా ఆర్. కారం
- మునిసిలి

బడి ప్రతి : 3 రూ. 50 పే

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

- SVR Carbendazim 50% WP ISI marked
- A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.
- Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.
- SVR BHC 50% WP
- Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

- Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V. Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

BANGALORE - 560 002

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:

ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.

ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ

ಸಂಪಾದಕ:

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 3.50

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 35

ಆಜೀವ ಚಂದಾ: ರೂ. 350

ವಿಳಾಸ: ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)
ದೂರವಾಣಿ: 3345259

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 13

ಜೂನ್ 96

ಸಂಚಿಕೆ-8

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	4
ನಮ್ಮ - ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ		5
ಜನ ನೋಡಿ ಗಾಡಿ ತಿಳಿ	ಡಾ ಕೆ. ಜಿ. ಜಿ. ಮೂರ್ತಿ	6
ಚೋಟಿ ಸೀ ಆಶಾ	ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ	9
ಆಲಿಬಾಬನ ಕಥೆ ಸುಳ್ಳು	ಡಾ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ	11
ತಾತನ ಆಶೀರ್ವಾದ	ರಾಮಿ	13
ಗುದ್ದು ಬಿದ್ದಾಗ	ಕಂಭಂ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ	15
ಜೇಬು ಹರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾತ್ಮೆ	ಬಿ. ಎಸ್. ಪ್ರಭಾಕರ್	17
ಗಾಳಿ ಬಂದಾಗ ತೂರಿಕೋ	ಬೀರಣ್ಣ	22
ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು	ಎಂ. ಎನ್. ಕೆ.	29
ಓಹ್ ಮೈ ಗಾಡ್!	ಡಾ ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರ ಅಂಗಡಿ	32
ಹೀಗೂ ಒಂದು ದಂತ ಕಥೆ	ಅರುಣಾ ಆರ್. ಕಾರಂತ	35
ಯಾರಿಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವ?	ದುವಿನೀತ	38

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ 13

ಜೂನ್ 96

ಸಂಚಿಕೆ-8

ಶೇವಧಿಯು ಅನಿತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

-ಕಠ

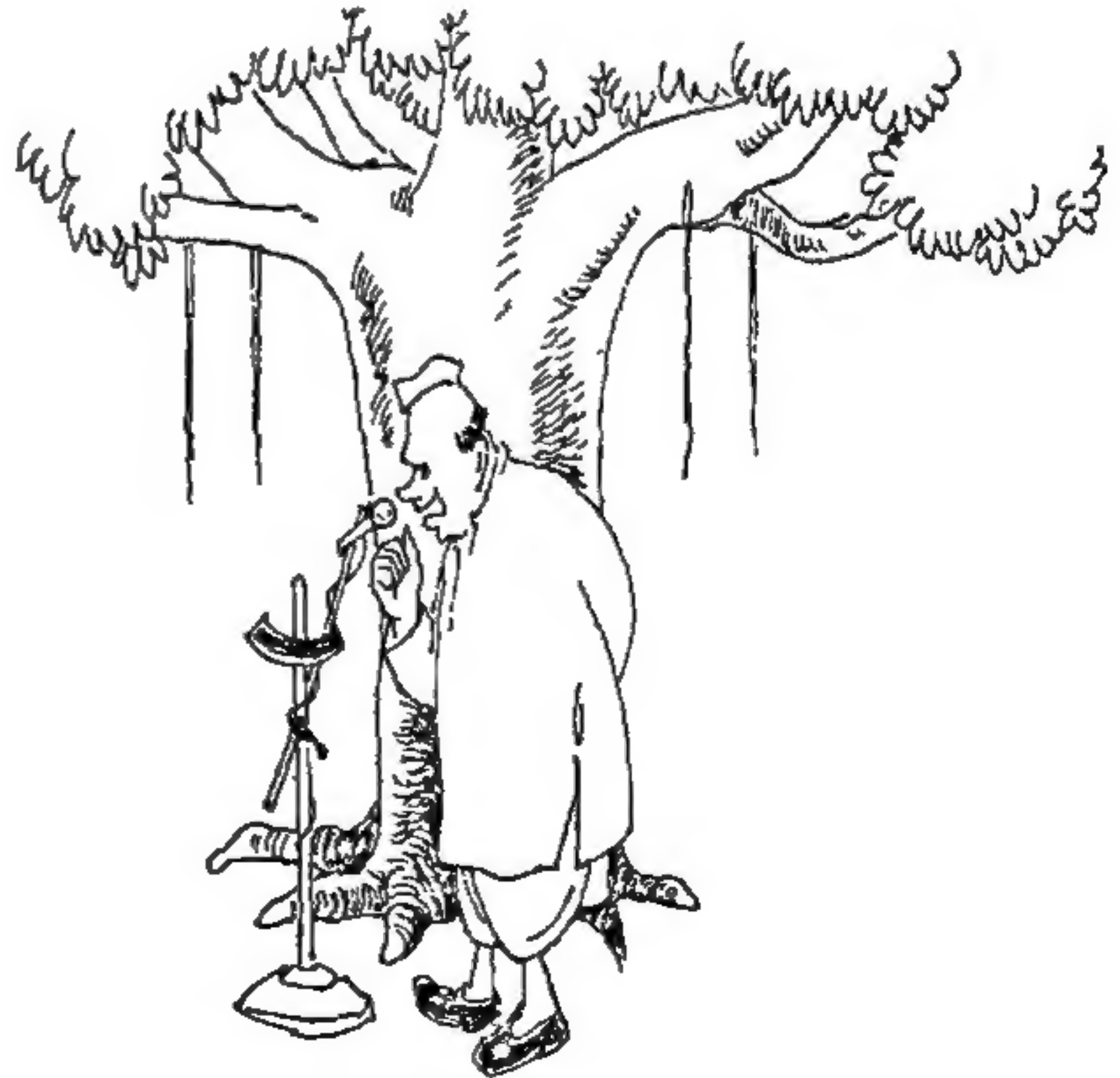
ಕರ್ಮದಿಂದ ಅವಶ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಫಲವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕರ್ಮ ಫಲವು ಅನಿತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದ ಯಮನು-ನಾಚಿಕೆತಾಗ್ನಿಯೆಂದು ನಂತರ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ-ಅಗ್ನಿಯ ಚಯನ ಮಾಡಿದನು.

ನಮ್ಮವರು ಇಂತಹವರಲ್ಲ. ಕರ್ಮವು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಫಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಎಂದು ಎಂಟು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಕರ್ಮವೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮ ಫಲವೇ ಅನಿತ್ಯ, ಎಂದಮೇಲೆ ಅಕರ್ಮ ವಿಕರ್ಮಗಳ ಫಲವೂ ಅನಿತ್ಯವಾಗಿರಲೇಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ವಿಕರ್ಮವನ್ನೇ ಏಕೆ ಮಾಡಿ, ಅದನ್ನೇ ಕರ್ಮವೆನ್ನಬಾರದು?

ಭಾರತೀಯರೊಂದೇ ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿ ಭಾರತವನ್ನೇ ಹೋಳು ಮಾಡಿದರು. ಸಮಾಜವಾದದ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಾಪರುಗಳಾದೆವು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಗಲು ನಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಯಾರೋ ಮಾಡಿದ ವಿಕರ್ಮ ವಿಪಾಕಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಕಾರಣರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಕೋಮುವಾದ, ಮೂಲಭೂತ ವಾದಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲವೆಂದಾಗ ಹಾಗೆಂದವರು ಮೂಲಭೂತವಾದಿಗಳೆಂದಾಯಿತು. ಸರ್ವ ಸಮಭಾವವು ಈಗ ಜಾತಿ ಉಪಜಾತಿಗಳ ಕಲಹ ರಂಗವಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರು? ನಾವಂತೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾರೆಂದು ಕೇಳುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯು ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳೂ ಬಹುಮತದಿಂದ ಆಳಿದವರು ಕೊಟ್ಟುಕೊಡುಗೆ.

ಇದೂ ಅನಿತ್ಯವೇ ಆದುದರಿಂದ ನಿತ್ಯವಾದುದೊಂದನ್ನೇ ನಂಬಿ ಬದುಕುವ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಖರದೂಷಣ ತ್ರಿಶಿರರ ಉಪಟಳವನ್ನು ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಹಿಸಿ ಉಳಿದವರಿಗೆ, ಇದೇನು ದೊಡ್ಡ ಕುತ್ತಲ್ಲ.

ಆದರೆ ನವಯುಗದ ತಲೆ ತಲೆ ಪಟ್ಟೇಗಾರರು ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಮಾಧಾನದ ಸಂಗತಿ. ಇಳಿ ಮುಳುಗಿದ ನಮಗೆ ಚಳಿಯೇನು ಗಾಳಿಯೇನು?

೦ ಪ್ರಕಾಶ್

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಪಜಯಲಲಿತಾ ಎಂದು ಹೆಸರು
ಬದಲಾಯಿಸಲ್ಲವಂತೆ!!

★ ★ ★

ರಾಜೀನಾಮೆಗೆ ಪ್ರಧಾನಿ ನಿರ್ಧಾರ - ಸುದ್ದಿ

ಇದೊಂದು ನಿರ್ಧಾರವನ್ನಂತೂ ಬೇಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತಾಯಿತು!!

★ ★ ★

ಹಂಗ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಅನ್ನು ಕೆನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದರೂ
ಅಪಾರ್ಥವಾಗುತ್ತೇನೋ?!

★ ★ ★

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಂತೂ ಚಕ್ರ, ಕರ-ಕಮಲಗಳನ್ನು ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡುವಂತೆ ಚಲಿಸಿತು!!

★ ★ ★

ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ಸರ್ಕಾರ ರಚನೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಶ್ರೀ ಹೆಗಡೆ ದೆಹಲಿಗೆ - ಪತ್ರಿಕೆ

ಅಭೀ ಖೇಲ್ ಶುರು ಹೋರಾಪ್ಪ!!

★ ★ ★

ಡಿಫೆಕ್ಟಿವ್ ಸ್ಟಾರೀಸ್ ಸೇಲ್; ನೀವು ಗುರುತಿಸಲಾಗದಂತ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ದೋಷಗಳಿವೆ

-ಜಾಹೀರಾತು

ಈ ದೋಷಗಳು ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು??

★ ★ ★

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಹೋಳಾಗದು -ಶ್ರೀ ಪೂಜಾರಿ

ಹೌದು, ಒಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಮುಳುಗುತ್ತದೆ!!

★ ★ ★

‘ಪರಾಭವಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳೇ ಕಾರಣ’

ಈ ಶೀರ್ಷಿಕೆ, ಮುಂದಿನ ಪುಟಕ್ಕೂ ಆಗಬಹುದು, ಕ್ರೀಡಾ ಪುಟಕ್ಕೂ ಆಗಬಹುದು!!

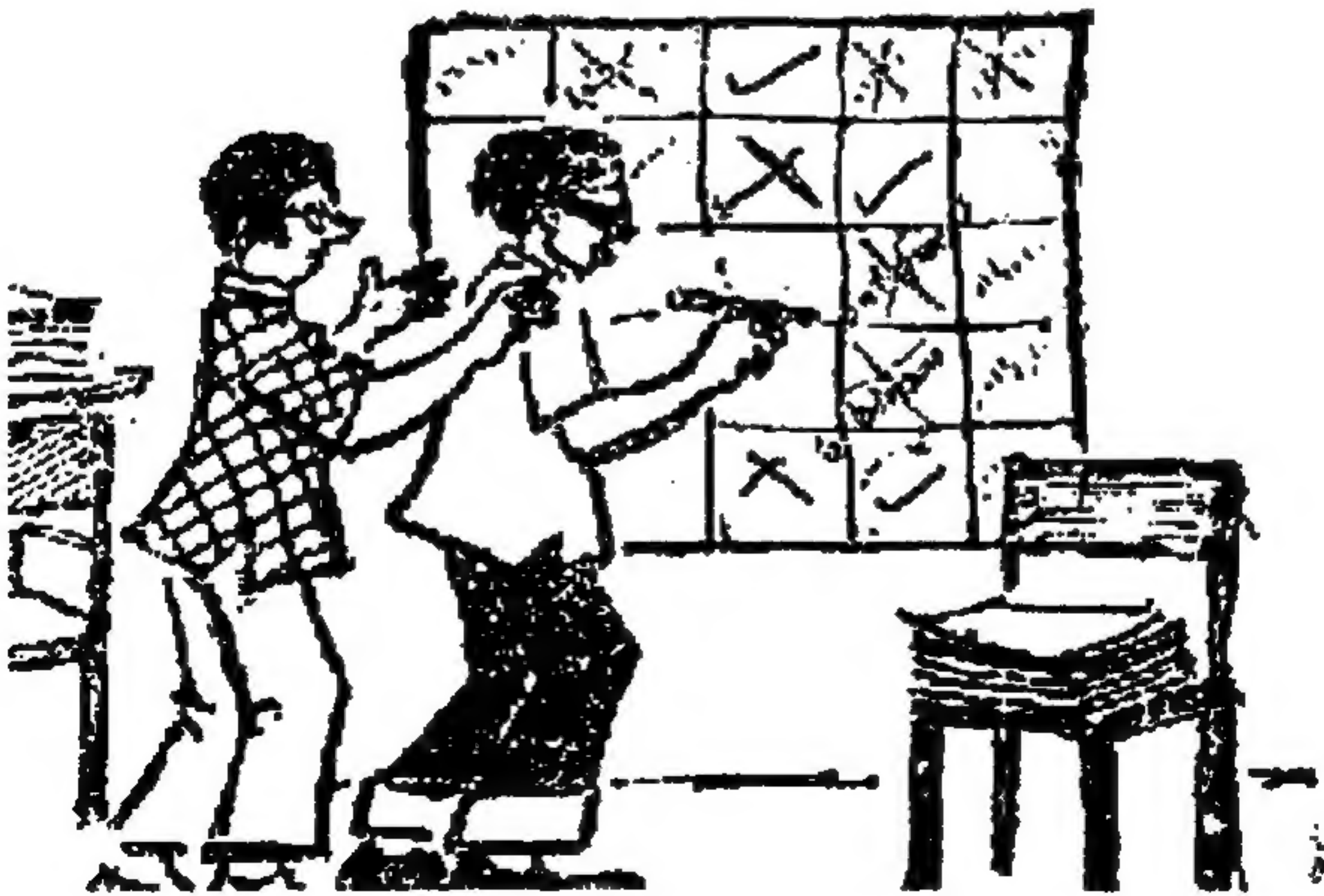
★ ★ ★

‘ಮೇ’ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಹುದಾದ

ಮದುವೆಗಳಿಗಾಗಿ.... -ಸೀರೆ ಜಾಹೀರಾತು

ಆಹಾ!!

★ ★ ★

ನೂತನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ರಚನಾ ವಿಧಾನ!

ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ

"For reasons beyond control" ಎಂಬ ಮಾತು ಕ್ಲೇಷೆ ಆದರೂ, ಈ ಬಾರಿ, ಜೂನ್ ಸಂಚಿಕೆಯು ತಮಗೆ ವಿಳಂಬವಾಗಿ ಸೇರುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಆ ಸಬೂಬಿನ ಮೊರೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ನಿಮಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಲುಪುವುವೆಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಲಂಕೇಶ್‌ರವರು ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದು ನಮ್ಮ ಈ ಯತ್ನಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ expectation ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರತರಲು ನಮ್ಮ ಬರಹಗಾರ ಬಳಗದವರು ಮುಂದಾಗುವರೆಂದು ನಮ್ಮ ಆಶಯ.

ಈ ಬಾರಿ, ಹಿಂದೆ ಆರ್. ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಕೊರವಂಜಿಗಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ಅನೇಕ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ನಲವತ್ತರ ದಶಕದ period details ನಮ್ಮ ಓದುಗರ ಮನರಂಜಿಸುವುದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿಯಾದರೂ ನಮ್ಮ ಯುವ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಕಾರರು ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಹೊಂದಿ, ಹೊಸ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುವೆ.

ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ,
ಶಿವಕುಮಾರ್

ಜನ ನೋಡಿ ಗಾಡಿ ತಿಳಿ

ಡಾ|| ಕೆ.ಜಿ.ಜಿ. ಮೂರ್ತಿ

ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ದಕ್ಷಿಣ-ಮಧ್ಯ ರೇಲ್ವೆಯ ಒಂದು ಜಂಕ್ಷನ್. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪೂಣೆ-ಬೆಳಗಾಂ, ಮೈಸೂರು-ಬೆಂಗಳೂರು, ಗದಗ-ಹೊಸಪೇಟೆ, ಸೊಲ್ಲಾಪುರ-ಬಿಜಾಪುರ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಇಡೀ ದಿನ, ಹತ್ತಾರು ಗಾಡಿಗಳು ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನು ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತವೆ. 15-20 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ರೇಲಿನಿಂದ ಬಂದಿಳಿದ ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನು ಅವರು ಹೋಗ ಬಯಸುವ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಲು ಇದ್ದ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಗರ ಸಾರಿಗೆ ಸಾಧನ-ಸೌಕರ್ಯ ಎಂದರೆ-ಟಾಂಗಾ.

ಸಮದ್ ಸಾಹೇಬರು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಅವರ ಟಾಂಗಾ ಹೋಡಿಸಲು ಬಂದ ಅವರ ಮಗನಿಗೆ, ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಆಪ್ತರಾದ ಹಿರಿಯ ಟಾಂಗಾವಾಲಗಳು ಅವನಿಗೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ ಬರುವ ಗಾಡಿಗಳ ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇಳಿಯುವ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು.

“ನೋಡು ಬೇಟಾ, ನಮ್ಮ ದಂಧೆಗೂ ಮರ್ಯಾದೆ ಅಂತ ಐತೆ. ನೀನು ಹೀಗೆ ಗಾಡಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಹೋಡಿ ಹೋಗಿ ಇದು ಯಾವ ಗಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಬಾರದು. ಸವಾರಿಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಟಾಂಗಾಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಕರೆಯಬಾರದು. ಜನ ನೋಡೇ ಅವರು ಬಂದ ಗಾಡಿ ಯಾವುದು ಹಾಗೂ ಅವರು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಬರುವವರೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು” ಎಂದು. ತನ್ನ ಅಪ್ಪನಿಂದ ಸಹ ಟಾಂಗಾವಾಲಗಳ ಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ.

“ಅಂದ್ರೆ, ನಾನು ಬಾಡಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸಾಯಿ ಅನ್ನುತ್ತೀರಾ. ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಹೇಳಿ” ಎಂದ.

“ನೋಡು ಬೇಟ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಬರುವುದು ಬೆಂಗಳೂರು ಗಾಡಿ. ಅದು ಅಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಳಿಗ್ಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಇಳಿಯುವ ಬಹುತೇಕ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರು, ಇಲ್ಲವೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಜಾಮಾಡಲು ಹೋದ ಪೋಕ್ರಿಗಳು. ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುವವರಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಆಫೀಸ್‌ಗಾಡಿ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪೋಕ್ರಿಗಳು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹಣ ಮುಗಿದಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.”

“ಮತ್ತೆ ಎಂಟರ ಗಾಡಿ” ಕೇಳಿದ ಅನನುಭವಿ.

“ಹಾಂ, ಇದರಿಂದ ಬರುವ ಗಂಡಸರು ದೋತೀನೇ ಉಡಲಿ, ಪ್ಯಾಂಟೇ ತೊಡಲಿ, ಜರಿಪೇಟ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪಿ ಇಲ್ಲವೇ ಬೂಟು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಲು ಅಥವಾ ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗಿರುವ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸಿಲ್ಕಿನ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು, ಇಳಿಬಿಟ್ಟ ಜಡೆಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಲೆ ಕಟ್ಟಿ, ಮಗು ಇದ್ದರೆ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಭಾರ ಇರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ತಮ್ಮ ಟ್ರಂಕ್ ಹಾಗೂ

ಹೋಲ್ಡಾಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕೂಲಿಯವನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಒಣ ಜಂಬದ ಈ ಜನ ತಾವು ಹೋಗುವ ಸ್ಥಳ ಎಷ್ಟೇ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದರೂ ಟಾಂಗಾ ಬೇಕೇ ಬೇಕು ಇವರಿಗೆ. ಜೊತೆಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡಲ್ಲ, ಮೇಲೆ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕೇಳಲ್ಲ. ಇವರು ಟಾಂಗಾ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಾಯಂ ನುಡಿ. ಇವರು ಬಂದದ್ದು ಮೈಸೂರು ಗಾಡಿಗೆ ಎಂದು ತಿಳಿ.”

“ಹತ್ತರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಬರುವುದು ಲೋಕಲ್ ಗಾಡಿ. ಒಂಬತ್ತಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ಈ ಗಾಡಿ ಹತ್ತಕ್ಕಾದರೂ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನೆನ್ನೆಯ ಗಾಡಿ ಇಂದು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುವವರು ಹೆಚ್ಚುಜನ ತರುಣ-ತರುಣಿಯರು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆ ಇಲ್ಲ, ಟ್ರಂಕ್ ಇಲ್ಲ. ಗಾಡಿ ಇನ್ನೂ ನಿಂತಿರುವುದಿಲ್ಲ ಧಡ ಧಡ ಎಂದು ಇಳಿದು, ಹೋಡೋಡಿ ಬಂದು, ಗೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಟಿಕೇಟ್ ಕೂಡ ಕೊಡದೆ ಟಿಕೇಟ್ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಕಡೆ ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ನಕ್ಕು, ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಲು, ಚೋಟಾ ಮೋಟಾ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲು, ನೌಕರಿ ಮಾಡಲು ಬರುವವರು. ಮೊದಲೇ ಲೇಟು ಗಾಡಿಗೆ ಬಂದು ಇನ್ನೂ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಹೇಗೆ. ಆಫೀಸ್‌ಗೆ ಮತ್ತೂ ತಡವಾದರೆ ರಜ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೋಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತಡೆಯುವ ತಪ್ಪು ಮಾಡಬಾರದು. ಇದು ಗದಗದ ಪ್ಯಾಸಿಂಜರ್ ಗಾಡಿ.”

“ಹನ್ನೊಂದರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಒಂದು ಗಾಡಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಗಂಡಸರು, ಹೆಂಗಸರು ಯಾರೇ ಬಂದರೂ ಒಂಟೊಂಟಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಸರಿದ್ದರೆ ಜೂಜಿನಕಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೆಂಗಸರಿದ್ದರೆ ಬೆಣ್ಣೆ, ತುಪ್ಪ ಮಾರಲು ಇಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದ ದುರ್ಗದ ಬೈಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಜನ ಹಿಂಬಾಲಕರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಪಡಗಾ ಸುತ್ತಿದ ಜನ ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಹಾವೇರಿ, ಕರ್ಜಗಿ, ಗುಡಿಗೇರಿ, ಸಂಸಿ, ಕುಂದುಗೋಳದ ದೊಡ್ಡ ಜನ. ಸದಾ ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆ, ಬ್ಯಾಂಕ್, ಸಾಲ, ಬಡ್ಡಿ ವಸೂಲಿ ವಾಯಿದೆ, ಎಲೆಕ್ಷನ್, ದಾವ, ಡಿಕ್ರಿ, ಕೋರ್ಟ್, ಪ್ರೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಎಂದು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಗಾಡಿ ಇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಇವರು ಹೋಗುವುದು ಹತ್ತಿರದ ಮಾಮೂಲಿ ಹೋಟೆಲ್‌ಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಖೋಲಿ ಹಿಡಿದು, ಚೂಡಾ-ಚಾ ತಗೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಇವರನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕರೆಯಬಾರದು. ತಮ್ಮ ಹೊಲ-ಮನೆ ಕಣದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆಳು ಕಾಳು ಕಳುಹಿಸಿ, ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಜಳಕಾ ಮಾಡಿ, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಜೋಳದ ರೊಟ್ಟಿ ಉಂಡು, ಗಟ್ಟಿ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಕುಡಿದು ಊರು ಬಿಡುವ ಇವರಿಗೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ ಬರಲು ಹನ್ನೊಂದರ ಗಾಡಿಯೇ ಅನುಕೂಲ. ಇದು ಅರಸೀಕೆರೆ ಲೋಕಲ್.

ಹುಡುಗನಿಗೂ ಕತೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೇಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತ. ಹಿರಿಯ ತನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊರೆ ಬೀಡಿ ತೆಗೆದು, ಪಕ್ಕದವರಿಂದ ಕಡ್ಡಿಪಡೆದು ಹಚ್ಚಿ, ಎರಡು-ಮೂರು ಧಮ್ಮ ಎಳೆದು, ನಾಲ್ಕು- ಐದು ಬಾರಿ ಕೆಮ್ಮಿ, ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮುಂದವರೆಸಿದ.

“ಹನ್ನೆರಡರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಗಾಡಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಮಿರಿ ಮಿರಿ ಮಿಂಚುವ ಸೀರೆಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿಹಾಕಿ ಉಟ್ಟು, ತಲೆಯ ಕೂದಲನ್ನು ಮುಡೆಕಟ್ಟಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೂ ಮಾಲೆ ಸುತ್ತಿ, ಕಾಲಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ಚಪ್ಪಿ ಹಾಕಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಿಮಾಕಿನ ಚೀಲ ಹಿಡಿದ ಹೆಂಗಸರು, ಠಾಕು ಟೀಕಿನಿಂದ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಹಿಂದೆ ಇಸ್ತ್ರಿ ಇಲ್ಲದ ಮೋಟಂಗಿ, ಮೋಟು ಪೈಜಾಮ ಧರಿಸಿ, ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಬಟ್ಟೆಯ ಕೈಚೀಲ, ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಗು ಹೊತ್ತು, ಅವರ ಗಂಡಂದಿರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಟಾಂಗಾ ಸವಾರಿಗಳು ಎಂದೇ ತಿಳಿ. ಆದರೆ ಚೌಕಾಸಿ ಜಾಸ್ತಿ. ಬಾಡಿಗೆ ಐದು ಇದ್ದರೆ ಐವತ್ತು ಹೇಳಬೇಕು. ಕೊನೆಗೆ ಹತ್ತಕ್ಕಾದರೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹುಷಾರು. ಅಪ್ಪಿತಪ್ಪಿಯೂ, ಯಾವ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಗಂಡಸರನ್ನು ಕೇಳಬಾರದು. ಇದು ಪೂನಾ-ಬೆಳಗಾಂ ಗಾಡಿ.”

ಹೀಗೇ ಪಾಠ ನಡೆದಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಸ್ಪೇಷನ್‌ನಿಂದ ಗಲ್ಲಿ ಮೀಸೆಯ, ಕೋಟು ಹಾಗೂ ದಪ್ಪನೆಯ, ಬಣ್ಣದ ಪೇಟ ಧರಿಸಿದ, ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಕೋಟಿನ ಕಾಲರ್‌ಗೆ ಚತ್ರಿ ಸಿಗಿಸಿಕೊಂಡ, ಎಡಗೈಯ ನಾಲ್ಕು ಐದನೇ ಬೆರಳುಗಳ ನಡುವೆ ಕಣಗೆಗಾತ್ರದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಬೀಡಿ ಹಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬೆರಳು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಎಂಟು ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿ, ತಾಮ್ರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹತ್ತು ಉಂಗುರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ, ಕಾಲಲ್ಲಿ ಜೀಕೆನ ಚಪ್ಪಲಿ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಗಂಡಸು, ಅವನ ಹಿಂದೆ ಸೀರೆ ಎತ್ತಿಕಟ್ಟಿ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಟ್ರಂಕ್, ಅದರ ಮೇಲೆ ಪಾತ್ರ-ಪಡಗ ತುಂಬಿದ ಗೋಣೀಚೀಲದ ಗಂಟು, ಬಗಲಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಹಿಂದೆ-ಮುಂದೆ ಒಂದೊಂದು ಹೀಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೆಂಗಸು ಗೇಟ್ ದಾಟಿ ಹೊರ ಬಂದರು. ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಬರಬಹುದೆಂದು ಅವರನ್ನೇ ಆಸೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಅನನುಭವಿಗೆ, ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧ ಹೇಳಿದ.

‘ಇದೂ ಬಾಡಿಗೆಯದಲ್ಲ ಬಿಡು. ಊರುಬಿಟ್ಟು ಗುಳೇ ಕಿತ್ತು, ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿ, ಕಾರವಾರದತ್ತ ಹೊರಟಿದೆ. ಇವರು ಬಂದದ್ದು ಬಿಜಾಪುರದ ಗಾಡಿ.”

ಅಪ್ಪನ್ನ ಈಗ ಮಾತಾಡಿಸ್ಬೇಡ. ಕೋಪವಾಗಿ ಇರಾರೇ!

“ಚೋಟಿ ಸೀ ಆಶಾ....”

ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ

ಮೊನ್ನೆ ಪೇಪರ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಹು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಾಕ್ಷಸ ಏ ಟಿ ಅಂಡ್ ಟಿ ಕಂಪೆನಿಯ ಸಿಇಒಗೆ ಹದಿನಾರು ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರ್ ಸಂಬಳ ಎನ್ನುವ ಸುದ್ದಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮಿಲಿಯನ್-ಡಾಲರ್-ವರ್ಷಕ್ಕಷ್ಟು ಎನ್ನುವ ಸಂಬಳದ ಲೆಕ್ಕ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ನಾಲ್ಕಂಕೆಯ (ಮೊದಲ ಅಂಕಿ ಒಂಬತ್ತಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಕೆಳಗಿರುವುದು) ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದೂ ಬರೆದಿರುವ ಚೆಕ್ ಪಡೆಯುವವರ ತಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಕಷ್ಟ. ಬೇರೆ ಏನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಈ ರಾಬರ್ಟ್ ಅಲೆನ್ ಮಹಾಶಯನ ಆದಾಯ ಕ್ಯಾಲಿಕ್ಯುಲೇಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದೆ. ಅದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ.

ದಾಸರು ‘ಎಲ್ಲರೂ ದುಡಿಯುವುದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಗೇಣು ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ’ ಎಂದು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೇರಿಕಾದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೇಣು ಬಟ್ಟೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ನಿಜ. ಈಗ ರೋಟಿ ಕಪಡಾ ಜೊತೆಗೆ ಮಕಾನ್ ಸೇರಿದೆ. ಈ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಸೀಜನ್ ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಓಡಾಡುತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಕ್ ಬಸ್ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ. ಮಕಾನ್ ಜೊತೆಗೆ ವಾಹನವನ್ನೂ ಸೇರಿಸೋಣ. ಇತ್ಯಾದಿ ಎನ್ನುವ ಐದನೆಯ ಐಟಂ ಸಹ ಇಡೋಣ. ಒಂದೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಖರ್ಚಿಗೂ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ.

ಊಟ ತಿಂಡಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಎಂದರೆ ಮೂವತ್ತೊಂದು ದಿನ ಇದ್ದ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲೂ ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರುಕಾಲು ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿ. ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಏರ್‌ಕಂಡೀಷನ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಟೆಷಲ್ ಊಟ (ಸೂಪ್, ಸ್ವೀಟ್, ಬೀಡಾ ಸೇರಿ) ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಾರಾಯ ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಊಟ ಮಾಡಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಪುಳಿಚಾರು ಊಟ ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗದಿದ್ದರೆ ಆ ಕಡೆ ಇರುವ ಮಿಲಿಟರಿ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪುಲ್ ಚಿಕನ್ ತಿನ್ನಬಹುದು. ಅದರ ರೇಟ್ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಎರಡೂ ಲೆಗ್ ಇರುವ ಒಂದು ಐದು ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಸಿಗಬಹುದೇ?

ಸಿನಿಮಾ ನಟಿಯರು ಒಂದು ದಿನ ಉಟ್ಟ ಸೀರೆಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಉಡುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ. ಈ ಅಲೆನ್ ಸಾಹೇಬ್ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ದಿನ ಆಫೀಸ್‌ಗೆ ಹೋದರೂ ಪ್ರತಿದಿನ ಹೊಸ ಸೂಟ್‌ಗೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬಹುದು ಇವು ದುಬಾರಿ ದಿನಗಳು ಒಂದು ಜೊತೆ ಷೂಸ್‌ಗೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎನ್ನುವ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಟ್, ಬೂಟ್, ಟೈ, ಕಾಲುಚೀಲ ಬರುತ್ತೆ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಆದರ ಸಾಲವನ್ನು ಕಂತಿನಲ್ಲಿ ತೀರಿಸಲು ಅಥವಾ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಲು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಇಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ನೀರು ಬರುವ ಮನೆ ಸಿಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವನು ಇರುವ ಊರಿನಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಅಂದ ಹಾಗೆ ಅಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟ ಕಂಪೆನಿ ಪರ್ಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುಸಜ್ಜಿತ ಮನೆ ಆರುಜನ ಆಳುಗಳು, ಒಂದು ಎಕರೆ ತೋಟ ಮೂವರು ಮಾಲಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೇನೋ. ಆಗ ಈ ಮಕಾನ್‌ಬಾಬತ್ತಿನ ದುಡ್ಡು 'ಇತ್ಯಾದಿ' ಯಾಕೆ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಈಗ ಇತ್ಯಾದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಆಯಿತು. ಶ್ರೀಮಂತರ ಲಹರಿ ವಿಚಿತ್ರ. ಅದು ಯಾರೋ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಸ್ವರ್ಲಿಂಗ್ ಪೌಂಡ್ ಆಸ್ತಿಗೆ ತಾನು ಸಾಕಿದ್ದ ಬೆಕ್ಕು ವಾರಸುದಾರ(ಳ) ಅನ್ನುವ ವಿಲ್ ಬರೆದಿದ್ದಳಂತೆ. ಹಾಗೆ ತಿಕ್ಕಲು ತಿರುಗಿ ಈ ರಾಬರ್ಟ್ ಅಲೆನ್ ತನ್ನ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಒಂದು 'ಅಪರಂಜಿ' ಓದುಗ ಬಳಗಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಲೇಖನ ಬರೆಯುವವರಿಗೆ ಎಂದು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ನಿಮಗೆ, ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬರುತ್ತದೆ ಗೊತ್ತೆ?

“ಯಾಕೆ ನಿಂತೇ ಇದೀರಿ? ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ ಸ್ವಾಮಿ”

ಆಲಿಬಾಬನ ಕತೆ ಸುಳ್ಳು

ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ

ಆಲಿಬಾಬನ ಕತೆಯೇ ಸುಳ್ಳು
ಅವನಲ್ಲಿದ್ದರು ಬರಿ ನಾಲ್ವತ್ತು ಕಳ್ಳರು
ಸೂಸಮ್ಮನಗವಿ ಬಾಯ್ತೆರೆದುದೂ ಸುಳ್ಳು
ಹಾಲಿಬಾಬನು ನಮ್ಮ, ಕುಳ್ಳರೇ ಬೇರೆ
ಕಳ್ಳರೇ ಬೇರೆ, ಕತೆಯೇ ಬೇರೆ ವಹವ್ವಾರೆ!
ಈತನ ಸಿಳ್ಳಿನ ಕರೆಯನು ಕೇಳಿ
ಆತುರದಿಂದಲಿ ಕಲೆಯುವ ರೌಳಿ
ಒಂದೆರಡಲ್ಲ - ಅವರದೆ ಪೌಳಿ
ನಾಯಕರೆಲ್ಲ ಕಾಯಕಬಲ್ಲ
'ದೇಶಶೇವಿನ ಮಾಯಕಕಿಲ್ಲ
ಸರಿಸಮ ಯುಕ್ತಿಯು ಇಲ್ಲ! ಇಲ್ಲ
ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಸಮ ಮತಗಟ್ಟಿಸಲಾವೆ
ನಿಮುದ್ಧಾರದನೆತ - ತಮುದ್ಧಾರ ಕರಾವೆ'
ಕಲಿಸಲು ಮತಗಳ ದೋಚುವ ತಂತ್ರ
ಜಯಿಸದೆ ಪೋವುದೆ - ಆಳುವ ಯಂತ್ರ
ಸತ್ಯ ಅಹಿಂಸೆಯ ಗಾಂಧಿಯುತೆತ್ತ
ತನ್ನದೆ ಪ್ರಾಣವ - ಅದು ಬರಿನಿಮಿತ್ತ
ಗೆಲ್ಲಲು ಬೇಕು ವಾಕ್‌ಚಲಾಕಿ
ಕಾಡಲೇ ಕೂಡದು ಅಂತ : ಸಾಕ್ಷಿ
ಗುರಿಯಿಡಿ ನಿಮ್ಮಯ ಕಣ್ಣಿನ ಮುಂದೆ
ವಂಚಿಸೆ ಜನತೆಯ - ಅದಾಗ ದಂಧೆ
ನಾಚಿಕೆ ಗೀಚಿಕೆ ಎಂಬುದು ಬೇಡ
ಅದಿದ್ದರೆ ತೊಡಕು ಬಿಡಿಸಲು ಜಿಡುಕು

ಗುಲಿಯಿರಬೇಕು - ಮಂತ್ರಿಯ ಘಟ್ಟ
 ಮರುದಿನ ಸಿಗಲಿದೆ - ಪ್ರಧಾನಿಯ ಪಟ್ಟ
 ಆಗುವೆ ನೀನು ರಾಜಾಧಿ ರಾಜ!
 ಚಂದ್ರರು, ಧೀರೇಂದ್ರರು, ಬಾಬರು, ಬಾರ್ಬರು
 ಎಂಬವರೆಲ್ಲ ಮುಟ್ಟಿದ್ದವಕೇ -
 ನಿನ್ನನು ಗೆಲ್ಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ - ಜೈ, ಜೈ, ಜೈ
 ದಿಲ್ಲಿಯಲಿರಲು ಜೈ - ಜೈನರ ದಂಡು
 ಸಾಗು, ಬೀಗು ಲಂಚವ ಉಂಡುಂಡು

ಲಾಕ್‌ಕ್ಯೂ ಉಠಾವೋ

ಡಾ|| ಕೆ.ಜಿ.ಜಿ. ಮೂರ್ತಿ

ಗುಲ್ಬರ್ಗದ ಕಡೆ ಕಿರಿಯ ಸಾಲಗಾರರಿಗೆ ಅನುಭವಸ್ಥ ಸಾಲಗಾರರು ಹೀಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಕೊಡುತ್ತಾರಂತೆ.

ಕೊಡುವ ಸಾಲ ಕೇವಲ ಐವತ್ತು, ಎಪ್ಪತ್ತು ಹೀಗೆ ಹತ್ತರ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಕೊಟ್ಟವರು ಇದನ್ನು ವಾಪಾಸು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಬೀಡಿ, ಬೆಂಕಿಪೊಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು “ದಸ್‌ಕ್ಯೂ ದೇವೋ”.

ಇನ್ನು ನೂರುಗಟ್ಟಲೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಿದ್ದರೆ? ಸಂಬಳ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ, ಬಾಕಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ, ಚಕ್ ಕ್ಯಾಷ್ ಆದ ಕೂಡಲೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೀಗೆ ವಾಯಿದೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು “ಸಾಕ್ಯೂ ಬತಾವೋ.”

ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಿದ್ದರೆ? ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟವ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಗೇ ವಸೂಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ? ಆಗ ಏನು ತಿಳಿದ್ನೀಯ ನನ್ನನ್ನು. ಹೊಲ ಇದೆ, ಮನೆ ಇದೆ, ಹೆಂಡತಿಯ ಮೈಮೇಲೆ ಬಂಗಾರವಿದೆ ಎಂದು ಅದೂ ಇದೂ ತೋರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಸಾಗು ಹಾಕಬೇಕು. ಇದು “ಹಜಾರಕ್ಯೂ ದಿಖಾವೋ.”

ಇನ್ನು ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಸಾಲ ಮಾಡಿದ್ದರೆ? ಇದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸ. ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದೇನು ಮಾಡುತ್ತೀಯ ಮಾಡುಹೋಗು ಎಂದು ಕೈ ಎತ್ತಿಬಿಡುವುದು ಅಥವಾ ರಾತ್ರೋರಾತ್ರಿ ಇದ್ದ ಸಾಮಾನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಊರು ಬಿಡುವುದು. ಇದು “ಲಾಕ್‌ಕ್ಯೂ ಉಠಾವೋ.”

ತಾತನ ಆಶೀರ್ವಾದ

ರಾಮಿ

ಲಾಗಾಯ್ತಿನಿಂದಲೂ ತಾತನಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಆಶೀರ್ವಾದ ಬೇಡುವ ಪಡ್ಡೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ, ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಒಂದೇ 'ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಡಾಕ್ಟರಾಗು' ಅನ್ನೋದು. ತಾನು ಕುರಿತೋದದೆಯುಂ ಪರಿಣತ ಮತಿಯ ಡಾಕ್ಟರಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ವೈದ್ಯಕೀಯ ನಡೆಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಡಿಗ್ರಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಅಸಮಾಧಾನ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಿರಿಯರಾದರೂ ಡಿಗ್ರಿಯುತ ಡಾಕ್ಟರಾಗಲಿ ಎಂಬ ಆಸೆ ಸಹಜವೇ.

50 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬೇಡಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಅವರು ಹರಸಿದ್ದು 'ಡಾಕ್ಟರಾಗು' ಅಂತಲೇ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಾನು ತಾಪೇದಾರಿ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಶತಾಯುಶಿ ತಾತನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬೇಡೋದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಯಾವತ್ತಿನಂತೆ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಮಾನ್ ಭವ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೇಳಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದು 'ಡಾಕ್ಟರಾಗು' ಅಂತಾರೆ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ತಾತ ಆಶೀರ್ವಾದದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಬದಲಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದು ವಕೀಲನಾಗು, ಜಡ್ಜಿಯಾಗು ಅನ್ನೋದಕ್ಕೆ ಶುರುಹಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ!

ಇದೇನು ಬದಲಾವಣೆ ತಾತಾ ಅಂತ ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟೆ.

"ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ ಕಣೋ. ಪಾಲ್ಪೀವಾಲ, ರಾಮ ಜೀಠ್ಮಲಾನಿ, ಸೋಲಿ ಸೊರಾಬ್ಜಿ, ಕಪಿಲ್ ಸಿಬಲ್ ಇಂಥವರಲ್ಲ ಕಾಣೋದಿಲ್ಲವೇನೋ? ಘಟಾನುಘಟಿಗಳು ಕೂಡ ಅವರ ಕಾಲಿಗೆ 'ಅಡ್ಡಬೀಳ್ತಾ' ಇದಾರೆ. ಸಿಕ್ಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಾಗ ಹಾಗೇನೇ ಕೋರ್ಟು, ಹಿರಿಕೋರ್ಟು, ಭರ್ಜರಿ ಕೋರ್ಟು ಜಡ್ಜಿಗಳೆಲ್ಲ ಚಾಟಿ ಹಿಡಿದು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ನಡಕೊಂಡರೆ ಬಲಿಹಾಕಿ ಬಿಡ್ತೀವಿ ಅಂತಿದಾರೆ. ಶಾಸಕಾಂಗ, ಕಾರ್ಯಾಂಗ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ತಿರೋವಾಗ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಚಾಟಿ ಹಿಡಿಯದಿರೋಕಾಗುತ್ತೆಯೇ? ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದು ಲಾಯರಾಗು ಅನ್ನಬೇಕಾಗಿದೆ." ಅಂತ ಸಬೂಬು ಹೇಳಿದರು ತಾತ.

ನೂರು ದಾಟಿದ ತಾತನ ತೊದಲು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆ ಮಾತಿನ ಹಿಂದಿನ ಇಂಗಿತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗೇ ಇತ್ತು.

ಚುನಾವಣೆ ಮುಗಿದಿದೆ. ಲಾ ಪಾಯಿಂಟ್ ಹಿಡಿದು ಓರೆ ಕೋರೆ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ ಒದ್ದಾಡುವ ಮಂದಿ ಬಹಳ. ಅಂದ್ಮೇಲೆ ಲಾಯರುಗಳಿಗೆ ಸುಗ್ಗಿ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಲಾಯರಾಗು ಎಂದು ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಬೋಧಿಸೋದು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ತಾನೆ!

ತಾತನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಫಲಿಸೋದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ!

‘ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಮನೇಲಿದಾರೆಯೇ, ಮಗು?’

‘ಇಲ್ಲ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ’

‘ಕಛೇರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಯೇ?’

‘ಇಲ್ಲ’

‘ಅದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?’

‘ಓಡಿ, ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು’

ಗುಡ್ಡು ಬಿದ್ದಾಗ

ಕಂಭಂ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಗಹನವಾದ ಐಡಿಯ ಬಂದಾಗ, ಅದನ್ನು ಹೇಳುವವನು ಕೇಳುವವನ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಹಸ್ತವನ್ನು ಚಾಚಿ 'ತಾಲಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಚಾಚಿದ ಆತನ ಹಸ್ತದ ಮೇಲೆ ಕೇಳುವವನು ತನ್ನ ಹಸ್ತದಿಂದ ಜೋರಾಗಿ ಬಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮಂದಿಗೆ ಹತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಜಾಡ್ಯ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವೆಂಬಂತೆ, ಇಂಥಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಗುಡ್ಡು ಹಾಕಿ ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂದರ್ಭ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ ಗುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಮಾತನಾಡುವ ಚಟ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಲವರಿಗಿದೆ.

"ಅಲಲೆ ಹ್ಯಾಂಗದೀಯೋ ಮಂಗ್ಯಾ ನನ ಮಗನ"... ಎಂದು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಗುಡ್ಡು ಹಾಕಿ ಮಾತನಾಡಿಸುವ ಧಾರವಾಡದ ಶೀನ್ಯಾ ನನಗೆ ಭರಿಸಲಾಗದ ಗೆಲೆಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮಾತಿಗೊಂದರಂತೆ ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಒಂದೊಂದು ಗುಡ್ಡುಗಳೂ ಮಿಟಮಿನ್ನು ಪ್ರೋಟೀನುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳೆದ ಪುಳಿಚಾರು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬಾಸುಂಡೆ ಬರಿಸುವಂತಿರುತ್ತಿತ್ತು. ನಡೆಯುವಾಗ ಅವನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಂತರವನ್ನು ಮೇನ್ ಟೈನ್ ಮಾಡಲು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅವನು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. "ಅದ್ಯಾಕಲೆ ಹೆಣ್ಣಾಕಿ ಹಾಂಗೆ ನಾಚಿಕೋಂತಿ. ಹತ್ರಕ್ಕೆ ಬಾರಲೆ ಮಂಗ್ಯಾ...." ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಗುಡ್ಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ಅತೀ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುವ ರೀತಿ.

ನನ್ನ ಕಲೀಗೂ ದೊಡ್ಡಮನಿಗೂ ಗುಡ್ಡುವ ಚಟ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಲೇವಾದೇವಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತಿಂಗಳು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಹೊತ್ತು ಕೂರುವ ಕಾರಖಾನ ಮಂದಿ ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಸ್‌ಮನ್ ಆಫೀಸರುಗಳು ಅವನ ಗಿರಾಕಿಗಳಾಗಿ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಡ್ಡಿಯ ಕಂತು ತಪ್ಪಿಸಿ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡವರನ್ನು ದೊಡ್ಡಮನಿ ಉಪಾಯ ಹಿಡಿದು "ಏನಪ್ಪಾ ಹ್ಯಾಗಿದೀಯ, ಎಲ್ಲಾ ಆರಾಮ ಅದೇನು?" ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಾತಿಗೊಂದು ಗುಡ್ಡು ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. "ನಾಳೀಕೆ ಬಂದು ಬತ್ತ ಭೇಟಿ ಆಗ್ತೀನಿ. ಈಗ ಸವಹಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ದೊಡ್ಡಮನಿಯ ಫ್ರೀಕ್ವೆಂಟ್ ಭೇಟಿಯಿಂದ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬೀಳುವ ಗುಡ್ಡುಗಳು ಹೆಚ್ಚುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಕಂತಿನ ಬಾಕಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜುಮ್ಮಾ ಬಾಕಿಯನ್ನು, ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ದೊಡ್ಡಮನಿಗೆ ಅವನ ಒಂದೆರಡು ಭೇಟಿಯೊಳಗೇ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡಮನಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ರೀತಿಯ ನೆನಪಿನ ಗುಡ್ಡು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದೆಶೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕನ್ನಡ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಮಾರ್ಕು ತೆಗೆದ ನನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ ಮಾಸ್ತರು ಅಡವೆಪ್ಪನವರು “ಎಂಥಾ ಶಾಣ್ಣಾ ಅದೀಯೋ ಮಗನ” ಎಂದು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಗುದ್ದು ಕೊಟ್ಟು ಸನ್ಮಾನಿಸಿದಾಗ ನಾನು ನೆಲ ಕಚ್ಚಿದ್ದೆ. ಅದು ಶಹಭಾಶಾಗಿಯ ಗುದ್ದೆಂದು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಗುದ್ದುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಪಳಗಿದ ಮೇಲೆಯೇ ನನಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಗುದ್ದುಗಳ ವೇಗ, ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದೆ. ಶಾರೀರಿಕವಾಗಿ ಬೀಳುವ ಗುದ್ದುಗಳು ಇದಾದರೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಬೀಳುವ ಗುದ್ದುಗಳೂ ಇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿನ ಗುದ್ದು ಹಾಕುವುದು ಮುತ್ಸದ್ಧಿ ಹಿರಿಯ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಮುದ್ರಣ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಬರುವ ಇವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಬಿಸಿ ತುಪ್ಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದುಂಟು. ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ ರಾಜಕಾರಣಿಯನ್ನು ಪಕ್ಷದಿಂದ ಕೈಬಿಡುವ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಏಗುವ ಹಾಗೂಯಿಲ್ಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಮುಸುಕಿನ ಗುದ್ದುಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ.

ಇನ್ನು ಸುದ್ದಿಗೆ ಗುದ್ದು ಹಾಕುವ ಸಂಪಾದಕ ಮಹಾಶಯರುಗಳೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಪಾದಕೀಯದಲ್ಲಿ ಇವರು ಗುದ್ದುವ ಭೂ ಬಾಣಗಳು ವಾಹಕರಿಗೆ ಮನರಂಜಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರಿಗೆ ನುಂಗಲಾರದ ತುತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ನಾನು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಗುದ್ದುಗಳನ್ನು ನುಂಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಸೋತಿದ್ದೇನೆ. ಮೇರೆ ಸಾಮೆ ವಾಲೆ ಕಿಟಕೀಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಕಾಲೇಜು ಕನ್ಯೆ ಬ್ರೇಕ್‌ಡಾನ್ಸ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಕೋಣೆಯ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಥವಾ ನನ್ನಾಕೆಯ ಗೆಳತಿಯರೊಂದಿಗೆ ನಾನು ನಕ್ಕು ನಲಿದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ನನ್ನ ಮಡದಿ ತಾರಾ ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಇವಳ ಈ ಕಣ್ಣೋಟದ ಗುದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗಿಲ್ಲ.

ನಿಮ್ಮಮ್ಮಲ್ಲಿ

ಪ್ರಿಯ ಶಿವಕುಮಾರ್,

ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವರಾಮ್ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರ ‘ಕೊರವಂಜಿ’ ಕೂಡ ರಕ್ತಹೀನವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ Plan ಮಾಡಿ Punch ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಖರ್ಚಿನದಲ್ಲದೆ ಇರಬಹುದು. ಓದಲು ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾರೂ ಓದುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊಣಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. Readers are often right!

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ

ಪಿ. ಲಂಕೇಶ್

ಜೇಬು ಹರಿಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾತ್ಮೆ

ಬಿ.ಎಸ್. ಪ್ರಭಾಕರ್

ಜೇಬು ಹರಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಸಾಹುಕಾರ್ ಹಳಸಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಐದು ಎಕರೆ ಹೊಲವನ್ನು ಸೈಟ್‌ಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಂತ ಏಜೆಂಟ್ ಕುಲಘಾತಕನ್ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಿತು. ಕೂಡಲೆ “ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಜ್ಜ ಕಾಲವಾದರು ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ಅಪಾರ ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಅರ್ಧದಿನ ಸಿಕ್ ಲೀವ್ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿ” ಅಂತ ಲೀವ್ ಲೆಟರ್ ಗುಜರಾಯಿಸಿದೆ.

ಸೂಪರ್ ವೈಜರ್ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು “ಏನ್ರಿ ಇದು, ನಿಂ ಅಜ್ಜೇನ ಅದೆಷ್ಟು ಸರಿ ಸಾಯಿಸ್ತೀರಿ? ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಗತಿ ಇಲ್ಲಾ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ದಬ್ಬೋಕೆ? ತೊಗೊಂಡ್ಲೋಗ್ರೀ ನಿಂ ಲೀವ್ ಲೆಟರ್” ಅಂತ ರೋಪ್ ಹಾಕಿ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಎಸೆದರು.

ನಾನು ಅಜ್ಜ ಅನ್ನೋದನ್ನು ಹೊಡೆದು, ಅದರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ತಾತ ಅಂತ ಬರೆದು ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟೆ.

“ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿ” ಅಂತ ವಟಗುಟ್ಟಿ, ಓಕೆ ಅಂತ ಬರೆದು ಸಹಿ ಹಾಕಿದರು.

ತಕ್ಷಣ ನಾನು ಕಲಾಸಿಪಾಳ್ಯಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿ, “ರಾಜಧಾನಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್” ಡಕ್ಲೋ ಬಸ್ ಹತ್ತಿ, ಮೈಕ್ಕೆ ನೋಯಿಸ್ಕೊಂಡು ಜೇಬು ಹರಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದೆ. ಹಳ್ಳಿ ತಲುಪಿದಾಗ ಸಂಜೆ ಗತ್ತಲು ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯೇ ಯಾವುದೋ ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಸಡಗರ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂದ ನಳನಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. “ಅರೇ, ಇವತ್ತು ಹಳಸಪ್ಪೋರು ತುಂಬಾ ಬಿಜಿ ಯಾಗಿರಾರೋ ಏನೋ? ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದು ವೇಸ್ಟ್ ಆಯ್ತಲ್ಲ” ಅಂತ ಪೇಚಾಡಿಕೊಂಡೇ ಅವರ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದೆ.

ನನ್ನ ಅನುಮಾನ ನಿಜವಾಗಿತ್ತು. ಹಳಸಪ್ಪನವರು ವಿಶಾಲವಾದ ಪಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಸೆಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ರಾಜರೀವಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಜರತಾರಿ ರುಮಾಲು, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕಾಣುವ ಕೆಂಪು ನಾಮ, ನೆಹರು ಮಾದರಿಯ ಲಾಂಗ್ ಕೋಟು, ಪೈಜಾಮ, ಕೋಟಿನ ಮೇಲೆ ನೆಹರು ಥರ ಕೆಂಪು ಗುಲಾಬಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ಹಳಸಪ್ಪನವರು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತ ಯುವರಾಜನಂತೆ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಾನು ಬೆಪ್ಪಾಗಿ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಐದು ಸುಮಂಗಲಿಯರು “ಬನ್ನಿರೇ ಸಖಿಯರೆಲ್ಲ ಜೇಬನ್ನು ತೊಡಿಸೋಣ” ಅಂತ ಗ್ರಾಮ್ಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಹರಿದ್ರಾ ಕುಂಕುಮ ಲೇಪಿತ ಜೇಬನ್ನು ಹಳಸಪ್ಪನವರ ಕೋಟಿನ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು, ಹಳದಿ ವಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಲಿದರು. ಆಗಲೇ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಧಾರಣೆ

ಆಗುವ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಬಾರಿಸುವ ಗಟ್ಟಿ ಮೇಳದ ಶಬ್ದ ಮೊಳಗಿತು.

ಪುರೋಹಿತರು ಗಟ್ಟಿ ಮೇಳದ ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಮೀರಿ “ಜೇಬು ತುಂಬೋರೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಸ್ವಾದೂ” ಅಂತ ಉದ್ಘೋಷ ಮಾಡಿದರು. ತಕ್ಷಣ “ನಾಮುಂದು ತಾಮುಂದು” ಅಂತ ಮುಂದೆ ಬಂದು, ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ಹಣವನ್ನು ಜೇಬಿಗೆ ಹಾಕಿ ಹಳಸಪ್ಪನವರನ್ನು ಹರಸಿದರು. ಆನಂತರ ಇಬ್ಬರು ಸುಮಂಗಲಿಯರು “ಬನ್ನಿರೇ ನಾರೀಯರೆಲ್ಲರೂ ಆರತಿ ಬೆಳಗೋಣ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನಿಗೆ” ಅನ್ನೋ ಪಾಡನ್ನು ಹಾಡಿ, ಮುತ್ತಿನಾರತಿ ಬೆಳಗಿ, ಕೆಂಪು ನೀರನ್ನು ಹಳಸಪ್ಪನವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬೆರಳು ತುದಿಯಿಂದ ಸಿಂಪಡಿಸಿದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೈ ಒಡ್ಡಿದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೊಬ್ಬರಿ ಸಕ್ಕರೆ ಹಂಚಲಾಯಿತು. ಆನಂತರ ಸುಮಂಗಲಿಯರು ಹೊರಬಂದರು. ಅವರ ಮುಂದೆ ಓಲಗದವರು “ಮುಕಾಬಲಾ.. ಓ.. ಲೈಲಾ” ಎನ್ನುವ ಚಿತ್ರ ಗೀತೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ನಡೆದರು. ಅವರೆಲ್ಲರ ಹಿಂದೆ ಹಳಸಪ್ಪನವರು ರಾಜಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಶಿಸ್ತಿನ ಸಿಪಾಯಿಯಂತೆ ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕತೊಡಗಿದರು.

ಮೆರವಣಿಗೆ ರಾಜವೀದಿಯಲ್ಲಿ ಚಲಿಸತೊಡಗಿತು. ಭಕ್ತಾದಿಗಳು “ಜೇಬು ಹರಿಸ್ವಾಮಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ” ಎಂದೂ ಜಯಘೋಷ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹಳಸಪ್ಪನವರ ಮೇಲೆ ಹೂ ಎರೆಚಿದರು. ಅದೇ ಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ, ಹಳಸಪ್ಪನವರ ಬಳಿಗೆ ನುಸುಳಿ “ಹಳಸಪ್ಪನವರೇ, ದೂರ್ದಿಂದ ಬಂದಿದೀನಿ ಸೈಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡ್ಬೇಕಲ್ಲ” ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ.

ಹಳಸಪ್ಪನವರು ಪ್ರಸನ್ನವದನರಾಗಿ “ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ, ಹಬ್ಬದ ಸಡಗರ ಇನ್ನೊಂದೆರ್ದು ಗಂಟೇಲಿ ಮುಗ್ಗೋಗುತ್ತೆ, ಆಮೇಲೆ ಮನೇಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಮಾತಾಡೋಣ. ಈಗ ನಂಜೊತೇಲೇ ಇರಿ. ನೀವು ಎಲ್ಲೂ, ಎಂದೂ ನೋಡ್ಬೇ ಇರೋ ಅಂಥ ತಪಾಷೆ ನೋಡ್ತೀರ” ಅಂತ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲೆ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡೆ.

ಮೆರವಣಿಗೆ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ನುಂಗಪ್ಪನವರು ಗುಂಪಿನಿಂದ ಚಕ್ಕನೆ ಬಂದು ಹಳಸಪ್ಪನವರ ಕೋಟಿನ ಮೇಲಿದ್ದ, ಜೇಬನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಅದೇ ವೇಗದಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದೊಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಮಾಯವಾದರು. ಈ ಶುಭ ಪ್ರಜಾವಿಧಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಅಮಲೇರಿದ ಮಂಗಳಗಳಂತೆ ಜಯಘೋಷ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕುಣಿದಾಡಿದರು. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ದೀಪಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆರಿಸಲಾಯಿತು. ಕಾರ್ಗತ್ತಲಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಜೇಬುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡ ಜನರ ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರ ಮುಗಿಲನ್ನು ಮುಟ್ಟಿತು.

ನಂಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯಿತು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೆ, ಯಾರೋ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಜಿದ್ದು ನನ್ನ ಜೇಬನ್ನೂ

ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ನಾನು ಗಾಬರಿಯಿಂದ “ಕಳ್ಳಾ ಕಳ್ಳಾ, ನನ್ ಹಣ ಹೋಯ್ತು, ಹಿಡೀರೀ ಕಳ್ಳನ್ನ” ಅಂತ ಅರಚಿದೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳಸಪ್ಪನವರು ನನ್ನನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಎಳೆದು “ರೀ ಸ್ವಾಮಿ, ಕೂಕ್ಕೋ ಬೇಡ್ರೀ. ಇವತ್ತು ನಂಹಳ್ಳೀಲಿ ಜೇಬು ಕತ್ತರೋದು ಅಥ್ವಾ ಕತ್ತರೋಕ್ಕೋದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪವಿತ್ರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಶುಭ ದಿನ ನಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯ ನಾನಾ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜೇಬುಗಳು, ಜೇಬು ಹರಿಸ್ವಾಮೀನ ಪೂಜಿಸಿ, ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡ್ತು, ಶುಭ್‌ಲಾಭ ಕಮಾಯ್ಸಲು ದಯಮಾಡಿ ದ್ವಾರ. ನೀವು ಈ ರೀತಿ ಬಾಯ್ ಬಾಯಿ ಬಡ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಅಪ್ರಿಗೆ ಬೇಸ್ತ ಆಗಲ್ವಾ? ಇಷ್ಟೂ ಅರ್ಥ ಆಗಲ್ವಾ? ಸುಮ್ಮೆ ಬಾಯಿಮುಚ್ಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ” ಅಂತ ರೋಪ್ ಹಾಕಿದರು.

“ಊರೈ ವಾಪಸ್ ಹೋಗೋಕೆ ನನ್ನ ಹತ್ರ ದುಡ್ಡೇ ಇಲ್ಲ. ಹ್ಯಾಗೆ ಊರೈ ಹೋಗ್ಲೀ ನಾನು?” ಅಂತ ನನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ. “ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ, ಎಲ್ಲಾ ಆದ್ಮೇಲೆ ಮನೆಕಡೆ ಬರ್ತೀರಲ್ಲಾ, ಅವಾಗ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟೀರಿನಿ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ” ಅಂತ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದರು.

ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆರಿಹೋಗಿದ್ದ ದೀಪಗಳು ಪುನಃ ಬೆಳಗಿದವು. ಎಲ್ಲರೂ “ಜೈ ಜೇಬುಹರಿಸ್ವಾಮಿ” ಅಂತ ಕೂಗುತ್ತಾ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆ ನಾನೂ ಹೋದೆ. ಮೂಲ ವಿಗ್ರಹ ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಒಂದು ಕೈಲಿ ಕತ್ತರಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಜೇಬು ಇದ್ದುದು ಕೊಂಚ ಅವಲಕ್ಷಣವಾಗಿತ್ತು.

ಜೇಬುಹರಿಸ್ವಾಮಿಗೆ ಪಂಚಾಮೃತ ಅಭಿಷೇಕ ಆನಂದವಾಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಮಂಗಳಾರತಿ, ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದ ಆದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊನ್ನೆ ತುಂಬ ಸೂಗಸಾದ ಪುಳಿಒಗರೆ, ಮೊಸರನ್ನ ಹಂಚಲಾಯಿತು. ನಾನು ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೂತು ದೊನ್ನೆಗಳನ್ನು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದೆ. ಆನಂತರ ಹಳಸಪ್ಪನವರ ಜೊತೆ ಅವರ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದೆ. ಹಳಸಪ್ಪನವರು ನನಗೆ ಜೇಬುಹರಿಸ್ವಾಮಿ ಲೇಔಟಿನ ಜೆರಾಕ್ಸ್ ಕಾಪಿ ಕೊಟ್ಟಿರಲ್ಲದೆ, ಒಂದು ಸೈಟನ್ನು ನನಗಾಗಿ ಕಾದಿರಿಸಲು ಒಪ್ಪಿದರು. ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಲು ಬಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟರು. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ “ಜೇಬು ಹರಿಸ್ವಾಮಿಯ ಕಥಾಮೃತಸಾರವು” ಎನ್ನುವ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ “ಜೇಬು ಹರಿಸ್ವಾಮಿಯ ಪವಿತ್ರ ಕಥಾ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವವರು ಯಾರು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡಾಗ ನಾನು ಅದರ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ.

ಮನೆಗೆ, ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದತೊಡಗಿದೆ. ಅದರ ಸಾರಾಂಶ ಹೀಗಿದ್ದಿತು. “ಕೃತ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವನೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ದೇವೇಂದ್ರನ ಜೇಬು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ರಾಮಟಂಕಿ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಅವಹರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟ. ಗಂಧರ್ವನ ಈ ಅಕಾರ್ಯದಿಂದ ಕುಪಿತಗೊಂಡ ದೇವೇಂದ್ರ “ಎಲೈ ದುಷ್ಕನೇ ದುರ್ಮಾಗಿಯೇ, ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯನಾದ

ನನಗೆ ಈ ಆಕಾರ್ಯವನ್ನು ಎಸೆಗಳು ನಿನಗೆಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವು? ನಿನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ, ನನ್ನ ಸುಂದರ ರಾಜ್ಯವಾದ ಈ ಇಂದ್ರ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಂಟಕನಾಗುತ್ತೀಯೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲಾಲಿಸು, ನೀನು ಈಗಲೇ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೇಬುಹರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದು ಕೇವಲ ಜೇಬುಕತ್ತರಿಸುವ ಪಾಪಭರಿತ ಕಸುಬಿನಿಂದಲೇ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸು. ಬಡವ ಬಲ್ಲಿದ ಎನ್ನದೆ ರಾಜಮಹಾರಾಜ ಎನ್ನದೆ ಎಲ್ಲರ ಜೇಬುಗಳನ್ನು ಹರಿದು, ತತ್ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ, ಅಪಾರ ಶಾಪದ ಹೊರೆ ಹೊತ್ತು, ನರಕದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲಸು. ಈ ಶಾಪವು ಕ್ಷಮಾಭಾಹಿರವು ಮತ್ತು ತಕ್ಷಣ ಜಾರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದು. ಎಂಬುದಾಗಿ ಶಾಪವಂ ನೀಡಿದ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ನತದೃಷ್ಟಗಂಧರ್ವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ 'ಜೇಬು ಹರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮತಾಳಿದ. ಪರರ ಜೇಬನ್ನು ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಣ ದೋಚುವುದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳಲ್ಲೂ ಇವನಿಗೆ ಸಾಟಿ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಪರಿಣತಿ ಹೊಂದಿದ್ದ. ಇವರ ಕೈ ಚಳಕಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದವರಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು, ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳು, ಸಾಧುಸಂತರು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು, ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜೇಬು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರೆಲ್ಲಾ ಈ ಜೇಬು ಹರಿಸ್ವಾಮಿಗೆ ಶಾಪಹಾಕತೊಡಗಿದರು.

ಕಾಲಕಳೆದಂತೆ ಶಾಪದ ಹೊರೆ ಪರ್ವತದಷ್ಟು ಬೆಳೆದು ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಿಗೆ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಆದ ಜೇಬುಹರಿಸ್ವಾಮಿಯ ಅಕೃತ್ಯದಿಂದ ಬೇಸರ ಪಡುವಂತಾಯಿತು. ಕೂತಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಜೇಬುಹರಿಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಅಕಾಲವಾಗಿ ಸಂಹರಿಸಿದ. ತಕ್ಷಣ ಜೇಬುಹರಿಸ್ವಾಮಿಗೆ ಶಾಪದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು. ಶಾಪದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತನಾದ ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿದ. ಅವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮರುಳಾದ, ಬ್ರಹ್ಮ "ಎಲೈ ಗಂಧರ್ವನೇ ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಯಿಸುವಿಕೆಗೆ ಮನಸೋತಿದ್ದೇನೆ, ಬೇಕಾದ ವರವಂ ಬೇಡು. ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡದೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ವಚನವಿತ್ತ.

ಗಂಧರ್ವನಾದರೋ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಂಜಲೀಕರಣದಿಂದ ನಿಂತು "ಹೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೆ ನನ್ನ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆ ಆದ ಈ ದಿನದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ, ಅಂದರೆ ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸ, ಚತುರ್ದಶಿಯಂದು, ಭೂಲೋಕದ ಜನ ಪರಸ್ಪರ ಜೇಬುಗಳನ್ನು ಹರಿಯುತ್ತಾ, ಹೊಸ ಉಡುಗೆತೊಟ್ಟು, ಸಿಹಿ ಉಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯಿರಿ. ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನದೊಂದು ದೇವಸ್ಥಾನವೂ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯವಾಗದಂತೆ ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆಯು ನಡೆಯುವಂತಾಗಲಿ. ಇದೇ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯು" ಎಂದು ಬೇಡಿದ.

ಬ್ರಹ್ಮ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡದೆ "ತಥಾಸ್ತು" ಅಂದ. ತಕ್ಷಣ ಜೇಬುಹರಿಹಳ್ಳಿ ತಲೆ ಎದ್ದಿತು. ಜೇಬು ಹರಿಸ್ವಾಮಿಯ ದೇಗುಲವೂ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ದೇಗುಲ ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ದೇಗುಲದ ಈಗಿನ ಅರ್ಚಕನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಸುಬಿನಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ವರುಷದ ಅನುಭವವಿದೆಯಂತೆ.

ಹೊಸದಾಗಿ ಜೇಬುಗಳ್ಳರಾಗ ಬಯಸುವವರು ಈ ದೇವರಲ್ಲಿ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತು ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುವರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

ಈ ಪುಣ್ಯ ಚರಿತೆಯನ್ನು ಓದಿದ ಮೇಲೆ ನಾನೂ ಈ ದೇವರಿಗೆ ಭಕ್ತನಾಗಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀವೂ ಬನ್ನೀ ಭಕ್ತರಾಗುವಿರಂತೆ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಜೇಬುಗಳಿಗೆ ನೀವೇ ಹೊಣೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಜೇಬುಹರಿಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯಚರಿತೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣಂ ಅಭದ್ರಂ ಅಶುಭಂ.

ನಾಮದ ಬಲ

ನಿನ್ನ

ನಾಮದ

ಸ್ಮರಣೆ

ಸಾಕೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತ

ಕದ್ದನು

ದೇವರ ಹಣೆಯ

ಬೆಳ್ಳಿಯ ನಾಮ

-ಅನಾಮಿಕಾ

ಗಾಳಿ ಬಂದಾಗ ತೂರಿಕೋ !

ಬೀರಣ್ಣ

“ಸೀನಾ! ಇನ್ನೆರಡು ಬೆಣ್ಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ!”

“ಇದೋ, ಬಂದೆ ಸ್ವಾಮಿ..... ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಪುರಸತ್ತು ಕೊಡಿ!”

“ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಮೊದಲು ತಂದುಕೊಟ್ಟುಬಿಡು - ಸಾವಕಾಶವಾದರೆ ಮುಗಿದು ಹೋದೀತು!” ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರ ಭವನದ ಮೂರನೆಯ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಡಗರವೋ ಸಡಗರ. ಎಂಟು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮುಖವೇ ಕಾಣದಿದ್ದು ಈ ದಿನ ಬೆಣ್ಣೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ಸರಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ - ಖಾಲಿ ದೋಸೆಗೂ ಬೆಣ್ಣೆ, ಇಡ್ಲಿ ಸಾಂಬಾರಿಗೂ ಬೆಣ್ಣೆ, ಖಾರಾ ಬೂಂದಿಗೂ ಬೆಣ್ಣೆ, ಬಾಸುಂದಿ ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲುಗಳಿಗಂತೂ ಎರಡೆರಡು ಬೆಣ್ಣೆ ! ಅದನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಸಹ್ಯಪಡುತ್ತಿದ್ದವರೂ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೆಂದು “ಒನ್ ಬೈ ಟು (One by two) ಖಾಲಿ ದೋಸೆ, ಮೂರು ಬೆಣ್ಣೆ!” ಎಂದು ಕೂಗಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರ ಭವನದ ಮಾಲೀಕನು ಈ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಬೋಂಡಗಳ ಗಾತ್ರವನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕಿಳಿಸಿ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಎರಡರಷ್ಟು ಏರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಮೂರನೆಯ ಮಹಡಿಯವರು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹೆದರುವವರೇ ಅಲ್ಲ.

“ನೋಡಿದೆಯಾ, ಭೀಮಣ್ಣ! ಈ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಭರಾಟೆ!” ಎಂದು. ಕುಳ್ಳಪ್ಪನು “ಸದ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲ್ಲ, ಅದು ಹೇಳಿ. ಎಂಟು ದಿನಗಳಿಂದ ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದೂ ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದೆ” ಎಂದನು.

“ಇನ್ನೇನು, ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಒಳಗಿರುವ ಹಸುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಕೂಡದೆಂಬ ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟದೆಯಲ್ಲ. ಹಾಲು ಬೆಣ್ಣೆಗಳಿಗೇನು ಕಡಿಮೆ?” ಎಂದು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಯಾರೋ ಒದರಿದರು.

“ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಒಳಗಿನ ದನಗಳಿಗೇನು ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಮತ್ತಾರೋ ಅಂದರು.

ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಬಾಸುಂದಿಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಗೋವಿಂದಸ್ವಾಮಿಯು “ಮುಂದೆ ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿರುವಾಗ ಏಕೆ ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಗಾದೆ : ‘ಗಾಳಿ ಬಂದಾಗ ತೂರಿಕೋ’ ನೀತಿ: ‘ಬೆಣ್ಣೆ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ತಿಂದುಕೋ!’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮತ್ತೊಂದು ಲೋಟ ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲು, ಎರಡಾಣೆ ಬೆಣ್ಣೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಭೀಮಣ್ಣನು “ಗಾಳಿ ಬಂದಾಗ ತೂರಿಕೊ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯದ ಮಾತು. ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಅಳಿಯನ ತಮ್ಮನ ಮಗ ಕಲ್ಲಪ್ಪನು ಈ ಗಾದೆಯನ್ನು ವೇದವಾಕ್ಯವೆಂದು

ನಂಬಿ ಅಕ್ಷರತಃ ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಷ್ಟು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದದ್ದು.....”

ಖಾಲಿದೋಸೆಯ ಕಪ್ಪಣ್ಣನು “ಈ ಬೆಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷನೋಡಿದಿರಾ” --
“ನಮ್ಮ ಕಲ್ಲಪ್ಪನ ಕತೆ ಕೇಳಬೇಕಾದುದು- ಅವನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಮೇಲ್ವಿಂಕ್ತಿ ಎಂದರೇನು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ (ಎಂದು ಹೇಳತೊಡಗಿದ ಭೀಮಣ್ಣ) ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದುದು ಕೇವಲ ಬಡತನದಲ್ಲಿ. ಒಳ್ಳೆ ಮಳೆಗಾಲ; ಆ ಸರ್ತಿಯ ಬೇಸಗೆಯ ಬಹಳ ಉಗ್ರವಾಗಿದ್ದು ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಮಳೆಗೋಸ್ಕರ ಹಾಹಾಕಾರಪಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಮಳೆಯೂ ಬಂತು. ಬೇಸಾಯದ ಕೆಲಸವು ಭರದಿಂದ ಸಾಗಿತು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮಧ್ಯ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯೇ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಮೋಡಗಳೆಲ್ಲಾ ಚದರಿ ಸೂರ್ಯನ ತಾಪವು ಬೇಸಿಗೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟಾಯಿತು. ಪೈರೆಲ್ಲಾ ಒಣಗಿಹೋಯಿತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ- ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದೆಂದು. ಕಂಡ ಕಂಡ ದೇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಮೀಸಲು ಕಟ್ಟಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಹೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಧ್ಯ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಶುಂಭಿದ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಗೆ ಬಿಸಿಲು! ಕಡೆಗೆ ಕಾರಣವು ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯಿತು- ಕಲ್ಲಪ್ಪನ ತಾಯಿಗೆ ಪ್ರಸವ ವೇದನೆಯು ಶುರುವಾಗಿದ್ದಿತು! ನಾಲ್ಕು ದಿನ ವೇದನೆಯನ್ನನುಭವಿಸಿ ಐವತ್ತು ಮೈಲಿ ಸುತ್ತಿಸಲಿದ್ದ ವೈದ್ಯರು, ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಳವಳಪಡಿಸಿ, ಕಡೆಗೆ ಅರ್ಧ ಪ್ರಾಣ ಕೊಟ್ಟು ಆಕೆಯು ಈ ಸುಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನ ಅಗಾಧವಾದ ಮಿಂಚು, ಗುಡುಗು, ಭಾರಿ ಸಿಡಿಲು ಹೊಡೆದು ವರ್ಷಾಂತರಗಳಿಂದ ಇದ್ದ ಒಂದು ಅಶ್ವತ್ಥ ಮರವೂ ಅದರ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾದರು!

ತಾಯಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಮಗುವೇನೋ ಕಲ್ಲುಗುಂಡನ ಹಾಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಅದರಿಂದಲೇ ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕಲ್ಲುಗುಂಡಿನ ಹಾಗೆ ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು, ಕಲ್ಲಪ್ಪ ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಜೋಯಿಸರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಜಾತಕ ಬರೆಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಶುಂಠಯ್ಯನ ಜಾತಕದಂತೆಯೇ (ನಮ್ಮ ಶುಂಠೆಯ್ಯನ ಕಥೆ ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿರಬಹುದು- ಆ ದಿವಸ ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲಾ, ಹಲ್ಲು ಚುಚ್ಚುವ ಕಡ್ಡಿ ಮಾರಿ ಹಣವಂತನಾದ ತೋರ) ಇವನದೂ ಬಹಳ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಜಾತಕವೆಂತಲೂ, ಚಂದ್ರಾದಿಯೋಗದ ದೇಶಿಯಿಂದ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪದವಿಗೆ ಬರತಕ್ಕವನೆಂತಲೂ ಹೇಳಿದರು ಆದರೇನೋ ಜೋಯಿಸರು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಕಾರಾಗೃಹವಾಸವೂ ಇದೆ ಎಂದು ಅಪರ ಹೆಂಗಸರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದರಂತೆ. ಅದರ ನಿಜಾರ್ಥ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ಕಲ್ಲಪ್ಪನು ಕವಿಗಳು ಹೇಳುವಂತೆ ಬಾಲಚಂದ್ರನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದನು. ಆದರೆ ಹಾಲಿನಂಥ ಬಿಳಿಚಂದ್ರನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಸಲು ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೀವು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ. ಅವನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಒಡನಾಡಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ “ಹೆಂಟೆಗೊದ್ದ” ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಒಂದು ದಿನ

ಇವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದಾಗ, ರೈತರು ಮೆದೆ ತುಳಿಸಿ ಪೈರನ್ನು ತೂರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನು ಅವರ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವರ ತಂದೆಯು ಅದ ವಿಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ “ನೋಡು, ಈಗಾಗಲೇ ರಾತ್ರಿ ಸಮಯವಾಗಿದೆ ಆದರೂ ಈಗ ತಾನೆ ಗಾಳಿ ಎದ್ದಿರುವುದರಿಂದ ಕತ್ತಲಾಗುವ ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಈಗಲೇ ತೂರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗಾಳಿ ಬಂದಾಗ ತೂರಿಕೋ ಬೇಕಪ್ಪಾ” ಎಂದನು ಬಾಲಕನಾದ ಕಲ್ಲಪ್ಪನಿಗೆ ಇದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿ ನಾಟಿತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ದೇವರ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆಂತು ಅವರ ತಾಯಿಯು ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ದೇವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆಂದು ಹೋದಳು. ಯಾವಾಗಲೂ ಎತ್ತರವಾದ ಬದುವಿನ ಮೇಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ತುಪ್ಪದ ಪಾತ್ರೆಯೂ, ಸಕ್ಕರೆ ಡಬ್ಬಿಯೂ ಕೆಳಗಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಕಲ್ಲಪ್ಪನು ನೋಡಿದನು. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯ! ರಸವತ್ತಾದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಸುಲಿದು ಸಕ್ಕರೆ ತುಪ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ನುಂಗಿದನು. ಕಾಯಿಯನ್ನು ಒಡೆದು ಎಳನೀರು ಕುಡಿದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಾಯಿ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಅಗಿದನು. ತಾಯಿಯು ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಸಿಪ್ಪೆ, ಚಿಪ್ಪು ಇವುಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದ್ದವು. ಅವಳು “ಇದೇನೋ ಮಗು, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆ? ದೇವರಿಗೆಂದು ತರಿಸಿದ್ದೆನಲ್ಲೋ!” ಎಂದಳು.

ಕಲ್ಲಪ್ಪನು “ನೈವೇದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ ಬರೀ ಹಣ್ಣು ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಸಕ್ಕರೆ, ತುಪ್ಪ, ಕಾಯಿ, ಹಣ್ಣು ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇತ್ತು. ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದಾನೆ “ಗಾಳಿ ಬಂದಾಗ ತೂರಿಕೊ” ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡೆ” ಎಂದನು.

ಇವನ ಗ್ರಾಹ್ಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ದೊಡ್ಡ ಓದನ್ನೇ ಓದಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಲೋವರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಗಣಿತದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಎಷ್ಟು ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡರೂ ಬಗೆಹರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದು ಇನ್ನೇನು ಎದ್ದು ಬರಬೇಕೆಂದಿದ್ದನು. ಅಷ್ಟೇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ದೊಡ್ಡ ಗಾಳಿ ಎದ್ದಿತು. ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಉತ್ತರದ ಕಾಗದಗಳೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದವು. ಮೇಲೆ ಭಾರ ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಕಾಗದಗಳೆಲ್ಲಾ ಚಿಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಆ ದೊಡ್ಡ ಕೊಠಡಿಯ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗೂ ಹರಡಿದವು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡತೊಡಗಿದರು. ಕಲ್ಲಪ್ಪನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಬಳಿಗೂ ಕೆಲವು ಕೆಲವು ಕಾಗದಗಳು ಹಾರಿಬಂದವು. ಕಲ್ಲಪ್ಪನು ನೋಡಿದನು ನಾಲ್ಕು ಲೆಕ್ಕಗಳ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಕಾಗದಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಉತ್ತರಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿದನು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಾಗದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೇಖರಿಸಿ ವಿಂಗಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲಪ್ಪನು ಉತ್ತರದ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಗಾಳಿ ಬಂದು ಉತ್ತರಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಕಲ್ಲಪ್ಪನಿಗಾಗಿ ತೂರಿಕೊಂಡಿದ್ದವು ತೇರ್ಗಡೆಯೇ ಆಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಆದ ವಿಚಿತ್ರವೇ ಬೇರೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಹಾಳೆ ಬರೆದು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಖಾಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ

ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದರಿತು ತನ್ನ ಅಂಕಿಯನ್ನು ಉತ್ತರದ ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಬರಿಯದೆಯೇ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಕೆಲವರ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಳಗಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಉಸ್ತುವಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಹೊರಗೆ ಬಂದು “ಯಾರೋ ಇಬ್ಬರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತರದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ; ಕೂಡಲೇ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು” ಎಂದರು. ಕಲ್ಲಪ್ಪನು “ನಾನು ಬರೆದ ಹಾಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲ ಬಂದು ನೋಡಲೇ” ಎಂದನು.

“ನಿನ್ನ ಅಂಕಿ ಎಷ್ಟು?”

“533”

“ಹೌದು, ಅದು ಒಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಯಾರು?”

“504ನೆಯ ಅಂಕಿಯವನು ಇದ್ದಾನೆಯೇ?”

ಮತ್ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮನೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದನು. ಕಲ್ಲಪ್ಪನನ್ನು “ಹೋಗಲಿ, ನೀನು ಬಂದು ನಿನ್ನ ಉತ್ತರದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಅಂಕಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸು” ಎಂದರು. ಕಲ್ಲಪ್ಪನಿಗೆ ತಂಗಾಳಿ ಬೀಸಿದಂತಾಯಿತು. ಹೋಗಿ ನೋಡಿದನು. ತನ್ನ ಉತ್ತರದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಹಾಳೆ ಬರೆದಿದ್ದು. ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಉತ್ತರವೂ ಇದ್ದಿತು. ಕಲ್ಲಪ್ಪನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಹಿಂತೆಗೆಯದೆ “ಇದೇ ನನ್ನ ಉತ್ತರದ ಪುಸ್ತಕ” ಎಮದು ಎರಡನೆಯ ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅಂಕಿಯನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಮುತ್ತಿನಂಥಾ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದನು. ಮೆಟ್ರಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ತೂರಿಕೊಂಡನು!

ಇಂಟರ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯದೇನೂ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅಂತಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಉಸ್ತುವಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರ ಬೆನ್ನು ಕಲ್ಲಪ್ಪನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಯಿಂದ ಬರದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ನೋಡಿ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ತೂರಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿನು.

ಬಿ. ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಂತಾಗ ಬೀಸಿದ ಗಾಳಿಯೇ ಬೇರೆ ರೀತಿಯದು. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಎಂಟು ದಿನಗಳಿಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಪುಸ್ತಕ ಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಪ್ರೊಫೆಸರವರ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋದನು. ಅವರು ಬರುವುದು ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಸಮಯವಾದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೂತು ಮೆಜಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಕಾಗದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿರುವಿ ಹಾಕತೊಡಗಿದನು. ಒತ್ತುವ ಕಾಗದದ ರಟ್ಟಿನ ಕೆಳಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾಗದವು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ನೋಡಿದನು, ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಒಡನೆಯೇ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಪ್ರೊಫೆಸರವರೂ ತನ್ನ ಒಬ್ಬ ಪರೀಕ್ಷಕರೆಂದು. ತಕ್ಷಣ ಬೇರೊಂದು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡನು. ಪ್ರೊಫೆಸರರು ಬರುವ ಮೇಲೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿ. ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏನೂ ತಿಳಿಯದ ಹಸುಕೂಸಿನಂತೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಆ ಸಲ ಬಿ. ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಪ್ಪನಿಗೆ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ

ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್! ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಳೆ ಅಲುಗಾಡುವಷ್ಟು ಗಾಳಿಯೂ ಕೂಡ ಬೀಸಿರಲಿಲ್ಲ!

ನಾಲ್ಕು ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಕಡೆಗೆ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದನು. ಮುಂದಕ್ಕೆನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ. ಕಡೆಗೆ ಇವನ ಬುದ್ಧಿ ವಿಚಕ್ಷಣೆ ಸಿಕ್ಕ ಸುಸಮಯಗಳನ್ನು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಚಾತುರ್ಯ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇವನು ಲಾಯರಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು.

ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಲಾಯರು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಕೂತನು. ಮೊದಮೊದಲು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಹಲವಾಗು ಸಲ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಓದಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೇನು? ಕಲ್ಲಪ್ಪನ್ನು ಎದೆಗುಂದುವ ಹೇಡಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಸಾಹಸಪಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಅಚ್ಚಾಗುವ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವರೊಬ್ಬರು ಗುರುತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಲಾಯರು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಯೇಬಿಟ್ಟನು. ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಗಾಳಿ ಬಂದಾಗ ತೂರಿಕೊಳ್ಳುವ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯೊಂದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಗಾಳಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಇದ್ದಿತೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು.

ಲಾಯರ್ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಭಾರಿ ಮೊಖದ್ದಮೆಯೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಕೆಳಗಿನ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವನ ಪರವೇ ಆಯಿತು. ಮೇಲಿನ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿರುದ್ಧವಾಯಿತು. ಅಪೀಲಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಸೂಚನೆಗಳು ಕಲ್ಲಪ್ಪನಿಗೆ ಹಿತಕರವಾಗಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಮೊಕದ್ದಮೆ ಇತ್ಯರ್ಥಕ್ಕೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಪ್ರತಿ ಕಕ್ಷಿಯ ಪರ ಲಾಯರು ಖಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದರು. ಸಮಯವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒದಗಿತು. ತನಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಫೀಸು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತನ್ನ ಕಕ್ಷಿಗಾರರೊಂದಿಗೆ ಜಗಳ ಹೂಡಿ ಅವರನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟನು. ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಕರೆಸಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವೆನೆಂದು ಅವರ ಕಡೆ ಲಾಯರಾಗಿ ನಿಂತನು. ಅಪೀಲಿನ ಇತ್ಯರ್ಥವು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಇವರ ಕಡೆಯಾಯಿತು. ಕಲ್ಲಪ್ಪನಿಗೆ ಗಿಟ್ಟಿತು- ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾದರು.

ಕಲ್ಲಪ್ಪನು ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಇವನಿಗೆ ವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಸರಿ, ಕೇಳಬೇಕೇ? ಒಂದು ಬರೆಯುವ ಕಡೆ ಮೂರು ಬರೆದು, ನಾಲ್ಕು ಕೊಡುವ ಕಡೆ ಎರಡೇ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಬಿಡುವ ಉಸಿರಿನ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ತನಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ತೂರಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸೀಮನಾದನು. ಅವನ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಾವಿ ಜಮೀನ್ದಾರನೊಬ್ಬನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಸಲಹೆಗಾರನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡನು. ಕಲ್ಲಪ್ಪನಾದರೋ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಾದ ನಡವಳಿಕೆಗಳಿಂದ ಜಮೀನ್ದಾರನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆದರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದನು.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿತು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ

ಮೇಲೆ ಪುತ್ರೋತ್ಸವವಾದ ಸಂತೋಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಜಮೀನ್ದಾರನು ತನ್ನ ಜಹಗೀರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಡಬೇಸಾಯಗಾರರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಲ್ಲಪ್ಪನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಕಲ್ಲಪ್ಪನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಲಯಮಾರುತವೇ ಬೀಸಿದಂತಾಯಿತು. ಅರ್ಧ ಜಹಗೀರಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾನವಾಗಿ ಹಂಚಿ ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದನು...

ಭೀಮಣ್ಣನು ಕಥೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅನ್ಯಮನಸ್ಕನಾಗಿ ಏನನ್ನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತನು ಕಳ್ಳಪ್ಪನು "ಹಾಗಾದರೆ, ಜೋಯಿಸರು ಇವನ ಜಾತಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾಯಿತು?" ಎಂದನು.

ಭೀಮಣ್ಣನು ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು "ಇಲ್ಲ" ಎಂದನು. ಎಲ್ಲರೂ "ಏಕೆ? ಏನಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದವು. ಭೀಮಣ್ಣನು ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದನು. "ಅರ್ಧ ಜಹಗೀರಿಯನ್ನೇನೋ ಹಂಚಿಬಿಟ್ಟನು. ಆದರೆ, ಎಂತಹ ಸತ್ಯವಂತರಿಗೂ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹಗೆಗಳಿರುವರಷ್ಟೆ. ಕಲ್ಲಪ್ಪನಿಗೂ ಆಗದ ಕೆಲವರಿದ್ದರು. ಅವರು ಜಮೀನ್ದಾರನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಕಲ್ಲಪ್ಪನು ದಾನ ಕೊಡುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನೂ ತಾನೇ ಹೊಡೆದುಬಿಟ್ಟಿರುವನೆಂದು ಚಾಡಿ ಹೇಳಿ, ಹೀಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪೂರ್ತಿ ಜಮೀನ್ದಾರಿಯನ್ನೇ ನುಂಗಿಬಿಡುವನೆಂದು ಹೆದರಿಸಿದರು. ಜಮೀನ್ದಾರನು ಇದನ್ನು ನಂಬುವುದಕ್ಕೆಷ್ಟಪಡದಿದ್ದರೂ ನೋಡೋಣವೆಂದು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸತೊಡಗಿದನು. ಜಮೀನೆಲ್ಲವೂ ಕಲ್ಲಪ್ಪನ ಅಪ್ಪ, ಅಣ್ಣ, ತಮ್ಮ, ಸೋದರಳಿಯ, ಭಾವಮೈದ ಇವರುಗಳ ಹೆಸರಿಗೇ ಬರೆಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು! ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಸಂಶಯವುಂಟಾಗಿ ಇವನ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೋಧಿಸಿದನು. ಈಗ ನಂಬಿಕೆ ದ್ರೋಹದ ಆಪಾದನೆ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ದಾಖಲಾಗಿದೆ. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದನದಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.....

ಅಂತೂ ಬಹು ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ ನಮ್ಮ ಕಲ್ಲಪ್ಪ ಆದರೆ, ಕಡೆಯಗಾಲ ಗಾಳಿ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬೀಸುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿದನು, ಅಷ್ಟೆ....

ಭೀಮಣ್ಣನು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಯಾರೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಕಪ್ಪಣ್ಣನು "ಬೆಣ್ಣೆಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ" ಎಂದನು.

ಭೀಮಣ್ಣನು "ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಬೆಣ್ಣೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ ತಿಂದುಕೊ ಎಂದು ಯಾರೋ ನೀವು ಹೇಳಿದರಷ್ಟೆ. ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ತಿಂದುಕೊ. ಆದರೆ, ಅಜೀರ್ಣವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊ, ಅಷ್ಟೆ!"

ಎಲ್ಲರೂ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದವು.

ಜವಾನನ ಕೈಲಿ ಟಪಾಲಿಗೆ ಹಾಕಲು ಕಾಗದ ಕೊಟ್ಟದ್ದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಕ್ತಾನೋ
ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತ ನೋಡ್ಲೆಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದೀನಿ.

ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು

ಎಂ.ಎನ್.ಕೆ.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನ ಬೋಧನೆಯನ್ನಿತ್ತು ಕೈಹಿಡಿದು ನಡೆಸುವವರೆಂದು ಅರ್ಥ. ಆದರೆ ನಾನು ಆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ದಾರಿತಪ್ಪಿದಾಗ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವವರ ಬಗ್ಗೆ. ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಅಡ್ಡ ರಸ್ತೆ ಅಥವಾ ಗಲ್ಲಿಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಕೈಹಿಡಿದು ಮತ್ತೆ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಿಡುವವರ ಬಗ್ಗೆ. ನಾನು ಹೈ-ಟೆಕ್ ತಂತ್ರದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ಗುರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಕಸ್ತೂರಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ. ಹಾಗಂತ ಬಿ.ಟಿ.ಎಸ್ ಬಸ್ಸುಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಬರೆಸಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕೆಲವೇ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಲ್ಲಾದರೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಯಾಚಿಸಿದರೆ ಸಿಕ್ಕುವುದು “ಇದೆಲ್ಲಿಂದಾ ಬಂತು ಈ ಪ್ರಾಣಿ” ಎನ್ನುವ ನೋಟ.

ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಯಾಚಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈಗಲೂ ಕೆಲವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಜನ ಬಹು ವಿರಳ.

ಒಂದು ಸಲ ನಮ್ಮ ಸಿವಿಲ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಭಾಷಾ ಜ್ಞಾನ ಕನ್ನಡ ಇಲ್ಲಾ ಹರುಕು-ಮುರುಕು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಗಳು ಅದೇಕೋ ನನ್ನ ಮಂಡೆಗೆ ಹೋಗವು. ಈ ಸರಕು ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸುತರಾಂ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆ ದಿನ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿರಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನನ್ನನ್ನೇ ಅನುಕಂಪದಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ “ನಿಮಗೆ ಕನ್ನಡ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೇ ಭಾಷೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ” ಎಂದರು. ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದೆ. “ಕಷ್ಟ, ಕಷ್ಟ” ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡರು. ಆಮೇಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆನ್ನಿ.

ಈಗ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಬೇಕಾದರೆ ಪೊಲೀಸ್ ನವರು ಇಲ್ಲಾ ಬಸ್ ಕಂಡಕ್ಟರ್ ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ಇದೂ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ದಿನ ನಡೆಯುತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಾನು ನಗರದ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ರಿಸೆಪ್ಷನ್ನೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿನವರೆಗೆ ಆ ಬಡಾವಣೆ ನಮ್ಮ ನಗರದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದೇ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರಿ ಶುರು ಆಯಿತು ನನ್ನ ವಿಚಾರಣಾ

ವೈಖರಿ. ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಹೇಳಿದರು “ನೋಡ್ಲಿ. ಹಾಗೇ ಮುಂದೆ ಹೋಗ್ತಾಯಿರಿ. ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ಖಾಲಿ ಸ್ಟೆಟ್ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ. ಅಲ್ಲೇ ಇದೆ ಆ ಮಂಟಪ”. ನನಗೆ ಆ ಮಂಟಪ ಸಿಗುವ ಮುನ್ನ ಕನಿಷ್ಠ ಆರು ಖಾಲಿ ಸ್ಟೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ದಾಟಬೇಕಾಯಿತು.

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಗೃಹಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆದರು. ಮನೆಗೆ ಬರುವ ವಿವರ ಕೊಡುತ್ತಾ “ಅಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ. ಕೆಲವು ಅಂಗಡಿಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ನನ್ನ ಮನೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಬೀಗಿದರು. ಇದನ್ನು ನಂಬಿ ನಾನು ವಿಚಾರಿಸಿದ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಅಂಗಡಿಯವನೂ “ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಬಾಯೇ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದರು ಅಷ್ಟೇ. ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅವರು “ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಗ್ರೀನ್ ಮಾರುತಿ 1000 ಇಟ್ಟಿರುವ ದೊಡ್ಡಮನೆಯವರು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾ” ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ಇಲ್ಲಾ ಅಂದೆ. “ಅದೇ ನೀವು ಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು. ಎಲ್ಲಾ ವಿವರ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ಈ ಕಷ್ಟ ಇರ್ತಿತ್ತಾ” ಅಂದ್ರು. ಈ ವಾದ ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು.

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದರಂತೆ. ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ಹತ್ತಿರ ದಾರಿತಪ್ಪಿದರು. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಯವನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರಂತೆ. ಆ ಸಂಭಾಷಣೆ ಹೀಗಿತ್ತಂತೆ:

“ಹೀಗೇ ಹೋಗ್ತಾಯಿರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿಯ ಹೊಲ ಸಿಗುತ್ತೇ. ಅಲ್ಲಿ ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ”

“ನನಗೆ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿಯ ಗಿಡ ಹೇಗಿರುತ್ತೇಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ”

“ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ. ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಲಾಂಟಾಣ ಬೇಲಿ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿ.....”

“ನಾನು ಲಾಂಟಾಣ ಬೇಲಿ ನೋಡಿಲ್ಲ”.

“ಅದೂ ಬಿಡೀಪ್ಪ. ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ ಅಳಿಯನ ಮನೆ ಬರುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿಂದಾ ಮುಂದೆ ಹೋಗ್ತಾ.....”

“ಅಲ್ಲಪ್ಪಾ ಮಾರಾಯಾ. ನಂಗೆ ನಿಮ್ಮ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ನೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ. ಇನ್ನು ಅವರ ಅಳಿಮಯ್ಯನ್ನ ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ಲಿ”.

ಆ ಹಳ್ಳಿಯವನು ಈ ದಿಳಿಯವನನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ “ಸ್ವಾಮಿ ನಿಂಗೇ ಯಾವುದೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ. ಇನ್ನು ನೀವು ಹೋಗ್ಬೇಕಾದಜಾಗಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳ್ಳೀ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದನಂತೆ.

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬರು ನನ್ನ ನೋಡೋಕೆ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರ್ತೀನೀಂದ್ರು. ಸರಿಯಾಗಿ ಅಡ್ರೆಸ್-ಗಿಡ್ರೆಸ್ ಹೇಳ್ತೆ. ಹೇಳಿದ ಟೈಂಗೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಪೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದು. ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದೆ, ಇಂಥಾ ಜಾಗದಲ್ಲಿದ್ದೀನಿ, ಬಂದು ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೀಂತ. ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ “ಇದೇ ಏನಿರೀ ನಿಮ್ಮ

ಮನೆ. ಇಲ್ಲೇನೀ ನಾನು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರನ್ನ ನಿಮ್ಮ ವಿಳಾಸ ಕೇಳಿ. ಆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಅಯ್ಯೋ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಿಬಂತಿ ಈ ಅಡ್ಡೆಸ್ಸು. ಇದೀರೋದು ಆ ಕಡೇಂತ ಮೂರು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರ ತಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ನೀವು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ” ಅಂತ ಮೂಗು ಮುರಿದು. “ನಾನೇನೀ ಮಾಡಿದ್ದು. ಸರಿಯಾಗೇ ಅಡ್ಡೆಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ನೀವು ರಸ್ತೆಲಿ ಹೋಗೋ ಯಾರು ಯಾರೋ ಕೇಳೊಂಡು ಎತ್ತೋ ಹೋದ್ರೆ ನಾನೇನ್ನಾಡ್ಲೀರಿ” ಅಂತ ಗೋಣಗುಟ್ಟಿದೆ. ಅವರು “ಅಲೀ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಡೀಸೆಂಟಾಗಿ ಒಂದು ಬೋರ್ಡು ಬರೆಸಿ ಹಾಕಿದ್ರೆ ಈ ತೊಂದರೆ ಆಗ್ಗಿತ್ತೇನಿ. ಮನೆಗೆ ಯಾರನ್ನಾದ್ರೂ ಕರೆದ್ರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡ್ಕೋಬೇಕಪ್ಪಾ” ಅಂತ ಕುಟುಕಿದರು. ಕುಟುಕಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಸರ್ಟಿ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಕುಟುಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದಂತ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿ “ನೋಡು ಇದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನುಂದೆ ಹೀಗಾಗ್ಬಾರದು. ಬೇಗ ಬೋರ್ಡು ಬರೆಸಿ ಹಾಕೋಣ. ಅಲ್ಲಿವರ್ಗೂ ಯಾರಾದ್ರೂ ಮನೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರು ಬರೋದಿದ್ರೆ ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ” ಅಂದೆ.

ಅವಳೆಂದ್ರು “ನೋಡ್ರೀ ನಿಮಗೆ ಮಾಡೋ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಹೋಗೋದಂತೆ. ಅವರನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬರೋದಂತೆ. ಅವರ ಕೈಲಿ ಕುಟುಕಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದಂತೆ ಇದೇನೂ ಬೇಡ. ಸುಮ್ಮನೆ ದುಡ್ಡು ಹಾಳು - ತಲೇನೂ ಬೋಳು. ಬೇಕಾದ್ರೆ ನೀವೇ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಖರ್ಚು ಕಮ್ಮಿ. ಬಿಟ್ಟೇ ಕಾಫೀನೂ ಸಿಗುತ್ತೆ. ನಂಗೆ ನಿಮ್ಮ ಘಂಟೆ ಘಂಟೆಗೆ ಕಾಫೀ ಸಪ್ಪೆ ಮಾಡೋದು ತಪ್ಪುತ್ತೆ”. ಇದೂ ಸರೀ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಏನಿಲ್ಲದಿದ್ದ್ರೂ ಈ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರ ಕಾಟ ತಪ್ಪುತ್ತೆ.

“ಏನೂ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ. ನಾಳೆ ಬಿಲ್ ಕೊಡೋ ಹೊತ್ತೆ ಖಾಯಿಲೇ ಎಲ್ಲಾ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತೆ!”

ಓಹ್ ಮೈ ಗಾಡ್!

ಡಾ|| ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಅಂಗಡಿ

“ಏನೀ ಅನ್ಯಾಯ, ಒಳ್ಳೇ ಬೈಪಾಸ್ ಸರ್ಜರಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ಪೇಶಂಟ್‌ಗೆ ಸೀಳಿದ್ದಂಗೆ ನನ್ನ ಎದೆಗೂಡು ಸೀಳಿ ಒಳಗೆ ಸೀತಾರಾಮರನ್ನ ಕೂರಿಸಿದ್ದೀರಲ್ಲ”

ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡ ಆಂಜನೇಯಸ್ವಾಮಿ

ಕ್ಯಾಲೆಂಡರಿನ ಫೋಟೋಜೆನಿಕ್ ಫೇಸ್ ಪೇಲವವಾಗಿತ್ತು “ಅರೇ! ಪ್ರಾಣದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಸಂಚಾರವಾದಂತಿದೆ” ಅಂದೆ.

“ಹೂಂ, ಮತ್ತೆ ದೇವರು ಅಂತ ಏನೇನೋ ಕತೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೇಗ್ಗೋಗೋ ಚಿತ್ರ ಬರೆದ್ರೆ ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕಾ? ಹಂಗ್ ಸುಮ್ಮಿದ್ದಿದ್ದೇ ನನ್ನ ಊರಾಚೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಿ, ಮೂತಿ ಸೊಟ್ಟಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ ಬಳ್ಳು, ಮೇಲೆ ಎಣ್ಣೆ ಸವರಿದ್ದಿ”

“ಏನ್ರಯ್ಯಾ, ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದಿಸುವ ಸೂರ್ಯನ್ನ ಹಣ್ಣು ಅಂದುಕೊಂಡು ತಿನ್ನ ಹೋಗುವ ಬೆಪ್ಪನಾ ನಾನು? ರವಿಯಿಂದ ತಿವಿಯಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಖ ಸೊಟ್ಟಗಾಯ್ತಾ?” ಪರಿತಪಿಸಿದ ಪವನಸುತ.

“ಒಂದು ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ ಐದು ಮುಖ ಜೋಡಿಸಿ ಪಂಚಮುಖಿ ಅಂದಿರಿ. ಅವನ್ನ ಹೊತ್ತು ತಿರುಗುವ ನನ್ನ ಪಾಡೇನು? ಇನ್ನು ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರೋದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ Imagination ಹರಿಯಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ Image ಗೇ ಧಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ದೇವದಯಾ ಸಂಘ ಅರ್ಥಾತ್ Socceity for Prevention of Cruelty to Gods ಗೆ ದೂರಿತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಾನನಷ್ಟ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಬೇಕಾದೀತು, ಹುಷಾರ್!” ವಾಯುಪುತ್ರನ ಬೆದರಿಕೆಗೆ ಬೆವರಿದೆ. “ಸರ್ಯಾಗಿ ಹೇಳ್ತೆ ಹನುಮ, ಎಲೈ ಮಾನವ ನೋಡಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾಡು, ನಡುವಿಗೆ ಆನೆ ಚರ್ಮ ಸುತ್ತಿ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರ ಕೆಂಗಣ್ಣಿಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲೇ ಕೊರಳಿಗೊಂದು ಹಾವು ಬಿಗಿದು ತಲೇಲಿ ಚಂದ್ರನನ್ನ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, ಶಿಖೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯನ್ನ ಹೇರಿದ್ದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ?” ಗದರಿದ ಗಾಜಿನ ಪ್ರೇಮಿನೋಳಗಣ ಗಂಗಾಧರ.

“ನನ್ನ ಹೊರೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನಿಂದೇ ವಾಸಿ, ನಾಲ್ಕು ತಲೆ ಹೊತ್ತು ಸುಸ್ತಾಯ್ತು.” ಮೊಳಗಿತು ಬ್ರಹ್ಮವಾಣಿ.

“ಒಂದೇ ತಲೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟ, ಅನಾಹುತ! ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತಲೆ ಕಟ್ಟಿ ನನ್ನನ್ನೇ ನಗೆಪಾಟಲು ಮಾಡಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ. ನಿಮ್ಮನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ನನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೇ ಕುತ್ತು ತಂದುಕೊಂಡೆ”

“ನೆಗಡಿಯಾದಾಗ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕೂ ಮೂಗುಗಳಿಂದ ಸುರಿಯುವದನ್ನ ತಡೆಯಲು, ಅವುಗಳಿಗೆ ವೆಪೋರಬ್‌ನ್ನು ರಬ್ ಮಾಡಲು ಪಾಪ ಸರಸು ಪಡುವ ಪಾಡು ನಿಮಗ್ಗೇಗೆ

ತಿಳಿದೀತು?”

“ತಲೆನೋವು ಕಣೇ” ಅಂದ್ರೆ ‘ಯಾವತಲೇರೀ?’ ಅಂತ ತುಂಟ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕೆಣಕುತ್ತಾಳೆ ಸರಸಿ, ಈ ಅವಮಾನ ಬೇರೆ” ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಅನ್ನಿಸಿತು.

ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರಿನೆಡೆ ನೋಡಿದೆ. “ಏನಯ್ಯಾ ನೋಡ್ತಿದ್ದೀ? ಬೆಣ್ಣೆ ಚೋರ ಅಂತ ಚಿತ್ರ ಬರೆದು ಟಾಂ, ಟಾಂ, ಮಾಡಿದ್ದಿ, ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿ ಹಿಡಿಸಿ ದನಕಾಯಿಸಿದ್ದಿ, ಗಿರಿ ಹೊತ್ತು ನನ್ನ ಕಿರುಬೆರಳಿಗೆ Fracture ಆಗಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ?”

“ಒಬ್ಬಳ್ಳ ಕಟ್ಟೊಂಡೇ ಒದ್ದಾಡ್ತೀರ, ನನಗೆ ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಹೆಂಡ್ತೀರನ್ನ ಗಂಟು ಹಾಕೋಕೆ ಹೇಗ್ರಯ್ಯಾ ನಿಮಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬಂತು?”

“ಏನೋ ಪರಮಾತ್ಮ, ಪರಮಾಪ್ತ ಅಂದ್ರಲ್ಲ ಅಂತ ನಿಮಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡೋಕೆ ಸಂಭವಾಮೀ ಯುಗೇ ಯುಗೇ ಅಂದೆ, ಈಗ ಭಯ, ಎಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಕದ್ದ ತಪ್ಪಿಗೋ, ಇಲ್ಲಾ ಬಹುಪತ್ನಿತ್ವದ ಅಪರಾಧಕ್ಕೋ ನನ್ನ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನಕ್ಕೇ ಅಟ್ಟಿ ಬಿಡ್ತೀರೋಂತ ಅಂಜಿಕೆ.

“ಕರೆಕ್ಟ್‌ಗಾ ಚಪ್ಪಿನಾವು ಕೃಷ್ಣ”. ಪಟದಲ್ಲಿನ ಏಡುಕೊಂಡಲವಾಡು ಉವಾಚ. ‘ವೆಂಕಟರಮಣ, ನಿನಗೇತಕೆ ಬಾರದು ಕರುಣ’ ಎಂದು ಹಾಡಿದರು, ಮನಕರಗಿಕೆಳಗಿಳಿದೆ, ಕೆಟ್ಟೆ. ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಸಿ, ನಾಮ ಬಳಿದು, ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತಿಸಿದ್ರು, ಮಣಗಟ್ಟಲೆ ಬಂಗಾರ ಹೊತ್ತು ನಿಲ್ಲುವ ಶಿಕ್ಷೆ ನನಗೆ. ನನ್ನ ಹುಂಡಿಗೆ ಫಾರೆನ್ ಫೆನಾನ್ಸ್ (ಓಹೋ, ವಿದೇಶೀ ಹಣ!) ಹಾಕಿದ್ದೇ ಹಾಕಿದ್ದು. ಅದ್ಯಾವೋ ಡೈರೀಲಿ S.V. ಅಂತ ಇನಿಶ್ಯಲ್ಸ್ ಇದೆಯಂತೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಗಂಟು ಹಾಕಿ CBI ನ ಭೂ ಬಿಡ್ತಾರೋ ಅಂತ ಗಾಬರಿ. ಸರಸರನೇ ಹೇಳಿದ ಸಂಕಟರಮಣ.

“ಈ ಹಾವಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಎಸೆಯುವಂಥ ತಪ್ಪು ನಾನೇನ್ರಯ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದೇ?”

“ತುಸು ಆಚೀಚೆ ಹೊರಳಾಡಿದ್ರೆ ಈ ಆದಿಶೇಷನ ಬುಸ್, ಬುಸ್ ಬಿಸಿ ಉಸಿರು. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಹೊಕ್ಕುಳಿಗೊಂದು ಹೂ ಸಿಗಿಸಿ ಅದರೊಳಗೆ ಆ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನ ಹೇರಿದ್ದೀರಿ ಯಾವ ಪಾಪಕ್ಕೇ ಶಿಕ್ಷೆ?” ವಿಲಪಿಸಿದ ವಿಷ್ಣುದೇವ.

“ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರದ್ದೇ ಆಯ್ತಲ್ಲ, ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆ ನೋಡಿ” ಉಲಿಯಿತೊಂದು ಮಧುರವಾಣಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಧನವರ್ಷಿಣಿ! “ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ ನೀಡುವ ಟಂಕಸಾಲೆ ನಾನು ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ಕೈ ನಿಂತೇ ಇರಬೇಕು, ಕಾಸು ಸುರಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು” ದೂರಿದಳು ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ

‘ಮಾತು ಮಾನವೀಕಮೌನದೈವೀಕ’ ಅಂತಾರಲ್ಲ! ಇದೇನಿದು ದೇವರುಗಳೆಲ್ಲ ಮಾನವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ! ಅಂದುಕೊಂಡೆ.

ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೂ ದೇವರನ್ನ ದೂರಿ ಅವರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಡೆಗಣಿಸಿದ್ದಕ್ಕೇ ಹೀಗಾಗಿದೆ. ಈ ದೂರುವಾಣಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ದಾಖಲಿಸಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದರೆ ಪರಿಹಾರ

ದೊರಕೀತು ಎನ್ನುವ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಪವನ ಸುತನೊಡನೆ ಸಂದರ್ಶನ ಶುರುಮಾಡಿದೆ.

ಸಂದರ್ಶನದಿಂದ ಆಯ್ದ ಭಾಗಗಳು :

“ನನ್ನಂಥ ಆಜಾನುಬಾಹುವಿನ ಹೆಸರನ್ನ ಯಕಶ್ಚಿತ್ ಒಂದು ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಸೈಜಿನ, ಹಿಸುಕಿದರೆ ಪುಡಿಯಾಗುವ ಕಾರಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಅವಮಾನಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಜೊತೆಗೆ ‘ಸೂಸೂಕಿ’ ಅಂತ ಅಪಾರ್ಥ ಬರುವ ಶಬ್ದ ಸೇರಿಸಿ ಗೇಲಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮೊನ್ನೆ ರಾಮ್ ಶ್ರೀ (ಓ ಮಹಾಭಾರತದ ಪ್ರಭಾವ! ಶ್ರೀರಾಮ್ ರಾಮ್ ಶ್ರೀ ಆಗಿದ್ದಾರೆ) ಮಾರುತೀ ಸೂಸೂಕೀ? ಅಂತ ಹಂಗಿಸಿದ್ದು”.

“ಆಗಿರುವ ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಮೊತ್ತದ ದಂಡ ತೆರುವಂತೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಕೇಸು ಹಾಕ್ತೀನಿ. ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ಪೇಟೆಂಟ್ ಪಡೆದಿರುವ ನನ್ನ ಹಾರುವ ತಂತ್ರವನ್ನ ನನ್ನ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿರುವ ಅವನ್ಯಾವೋ ಸುಪರ್ ಮ್ಯಾನ್ ಅಂತಲ್ಲ. ಅವನಿಂದ ಪೇಟೆಂಟ್ ಮೊತ್ತ ಕಕ್ಕಿಸ್ತೀನಿ”

ಭಜರಂಗಬಲಿಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಭಯವಾಯ್ತು. ಇತರ ಗಾಡ್‌ಗಳ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗುವ ಧೈರ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. “ಛಾಂಕ್ಯೂ ಮಾರುತೀ ಶ್ರೀ” ಅಂದೆ. “ನಿದ್ದೇಲಿ ಅದ್ಯಾರಿಗ್ರೀ ಛಾಂಕ್ಸು” ಪಕ್ಕಿಗೆ ತಿವಿದು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಕೇಳಿದಳು ಭಾಮಾಶ್ರೀ.

ಹೀಗೂ ಒಂದು ದಂತ-ಕಥೆ

ಶ್ರೀಮತಿ ಅರುಣಾ ಆರ್. ಕಾರಂತ

“ಹಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಜೀವಿನಿಯು, ಆರೋಗೋದು ನೋವು,
.....ಸುಂದರ ಟೂತ್ ಪೌಡರ್, ಸುಂದರ್ ಟೂತ್ ಪೌಡರ್” ರೇಡಿಯೋ ಒಡಕು
ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕಿರುಚುತ್ತಿತ್ತು.

“....ಹಲ್ಲಿನ ಹೊಳಪೇನೆಂಬೆ, ನೋಡಲು ಬರ್ತಾಳಾರಂಭೆ. ಬೇಡಾನಂಗೆ
ಬೇಡೋಗೆಂದರೂ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ, ಆ ಬೊಂಬೆ” (ಅಲ್ಲಾ ರಂಭೆ ಬೊಂಬೆಗ್ಯಾಕಬೇಕು
ಪೌಡ್ರು, ಪೇಸ್ತು ಎಲ್ಲಾ?!) ರೇಡಿಯೋ ಮತ್ತು ಅರಚುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಸುಂದರವಾದ
ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಮುತ್ತಿನಂತಹ ದಂತಪಂಕ್ತಿಯ ಕೊಡುಗೆ ‘ದಂತ’, ದಂತಕಥೆಯಾದ್ರೆ,
ಆಲಸಿ ತಲೀ ಅಂದ್ರ ದೆವ್ವದ ಗೂಡು (An idle mind is a devil's
workshop) ಅನ್ನೋದು ಭಾಸಳ ಅಂದ್ರ ಭಾಸಳ ನೆನಪಾಗ್ತಾ ಇತ್ತು. ನನ್ನೂ ತಲೀಂದ್ರ
ತಲೀನಸ! ಚಿಟ್ಟು ಹಿಡ್ಕೋಗಿತ್ತು, ಏನ್ನಾಡೋದು. ಭಾಗಿ ಉರ್ಫ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಉರ್ಫ
ಭಾಗತ್ತೆ ‘ಆಂಸ, ಊಂಸ’ ಅಂತ ಅರ್ಧ ಹೃದಯರಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ನರಳಾ
ಇದ್ರು...ಏನ್ನಾಡೋದು? ಈ ಅಡ್ಡ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಭೂತ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ತಿರುಗಾಡೋ
ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ, ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹಲ್ ಕಟ್ಟೋ ಡಾಕ್ಟರ್, Modren latest
dentist ಇಲ್ಲಿ, ಹಳ್ಳೀಲಿ ಹಲ್ಲಾಗಿನ ಹುಳಾ ತಗಿಯೋ ನಕಲೀ ವೈದ್ಯ ಮಹಾಶಯನೂ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆಗಲಾರದಂತ ಹೊತ್ತು, ಏನ್ನಾಡೋದು...!!) ‘ಆಂಸ, ಊಂಸ ಮಂದ್ರದಿಂದ
ತಾರಕಕ್ಕೇರಿತ್ತು ನರಳಾಟ. ಹೆರಿಗೆ ನೋವಾದ್ರೂ ಬೇಕು, ಈ ಹಲ್ಲೋವು ಆಜನ್ಮ
ಶತ್ರುವಿಗೂ ಬೇಡ’ ಭಾಗತ್ತೆಯ ಅಂಬೋಣ. ಈಟಿದ್ದ ಭಾಗತ್ತೆಯ ಮುಖಾರವಿಂದ
ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಉಬ್ಬಿ, ಊದಿ ನೋಡಿದ್ರೆ ಅಳಬೇಕೋ ನಗಬೇಕೋ ತಿಳೀದ್ದಂಗಾಗಿತ್ತು.
ಹೇಳಿದ್ದಾರ ಕೇಳಾರ ಊಂಹೂಂ, ಅಂತಿಂಥಾದ್ದಲ್ಲ ಅವ್ರ ಹಲ್ಲು, ಕೈಮೀರಿದ್ದಾವ್ರ
ಇರಬೇಕು ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಾತು ಕೇಳದವು ಮ್ಯೂಸಿಯಮ್ ನಾಗ್ರ ಇರಬೇಕಾದಂಥಾವು!
ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಷ್ಟು ಹಲ್ಲು ಮೈನಸ್ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಹಲ್ಲು ಅಂಟಿಸ್ತಾರೋ ಮತ್ತಿವರ
ತಲ್ಯಾಗೇನೈತೋ?

ಬಂದಿದ್ದು ಕೆಲವಾರಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಲ್ಲೋವೂಂತ! ಆಯ್ತು ಫಾರಿನ್ ರಿಟರ್ನ್ ಸ್ಟೆಪಲಿಸ್ಟ್
ಹತ್ರ ಅಪಾಯಿಂಟಮೆಂಟ ತೊಗೊಂಡು ಬೆಳ್ಳಾಮಂಜಾನೆ ಧಾವಂತ ಪಟ್ಟೊಂಡು
ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋದ್ರೆ....! ಅಲ್ಲಿ ಇವ್ರ ಹಲ್ಲೋವು ಮಟಾಮಾಯ ಆಯ್ತು! ಡಾಕ್ಟರ್ ಪಾಪ್ ನ
ವೈಭವ ನೋಡಿ... ಇಕ್ಕಳ, ಬೈರಿಗೆ, ಸುತ್ತಿಗೆ ಗರಗಸಗಳ ಕಸರತ್ತು ನೋಡಿ!! ಭಾಗತ್ತೆ
ಪಾಳಿ ಬಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಕರದ್ರ “ಭಾಗಮ್ಮ” ಭಾಗಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ರ ಬಂದು ಕುಂತ್ರು.

ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಲ್ಲಿ 'ಆ' ಅನ್ನಿ ಅಂದು. ಭಾಗಮ್ಮ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ನಾಲಿಗೆ ಹೊರಚಾಚಿ 'ಆಸ್' ಅಂದು, ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೆದ್ರೇ ಬಿಟ್ಟು ಹಾಂಗಿತ್ತು ಹಲ್ಲುಗಳ ವೈಖರಿ. "ಹಲ್ಲಿಗೇನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೀರಿ?" ಭಾಗತ್ತೆ ಸಿಬಾಕಾ, ಕಾಲ್ಕೆಟ್, ಸಿಗ್ನಲ್, ಕ್ಲೋಸ್-ಅಪ್... ಇನ್ನೇನೇನೋ ಒದರಿದು. "ಆದ್ರೆ, ನಿಮ್ಮ ಹಲ್ಲು...ಅವ ಹ್ಯಾಂಗಂದ್ರ ಮುನ್ನಿಪಾಲ್ವಿ ಚರಂಡಿಗೂ ಅತ್ತತ್ತ ಐತೆಲ್ಲ ಅನ್ಬೇಕ (ಅವೆಲ್ಲ ಪೇಸ್ತು ಇದ್ದು ಭಾಗತ್ತೆ ಟ್ರಂಕ್ವಾಗ) ಹಾಸಾಯಾಗಿ "ಹ್ಯಾಗೂ ಬಂದೀರಿ, ಹಲ್ಲು ತಗೀಲಾಕ ಸುರೂ ಮಾಡೂಣು" ಅನ್ಬೇಕ ಡಾಕ್ಟರ್. ಭಾಗತ್ತೆಗೆ ಇನ್ನೇನು ಹೊಸಾ ಹಲ್ಲಿನ ಸೆಟ್ಟು ಬರತ್ತದ ಹಲ್ ಸೆಟ್ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಲಿಪ್ ಸ್ಟಿಕ್ ಹಚ್ಚೊಂಡು ಕಾಲೇಜ್ ಹುಡ್ಗೀರೂ ನಾಚ್ಚೇಕು ಹಾಂಗ ಆಗ್ತೀರಿ' ಅಂತ ನಾ ಅನ್ಬೇಕನ್ನೂ ಅಷ್ಟರಾಗ ಭಾಗತ್ತೆ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೇಳೇ ಬಿಟ್ಟು "ಅವು ಬರಬೇಕು" ನನ್ನ ಕೈ ನನ್ನ ತಲೇ ಮೇಲೆ ಕೂತಿತ್ತು! ಕಷ್ಟಾಪಟ್ಟು ಪಡೆದ ಅಪಾಯಿಂಟಮೆಂಟ್‌ನ ಅವಸ್ಥೆ ಹಿಂಗಾಯ್ತು...! (ಭಾಗತ್ತೆ ಮನೀಯವು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಪ್ಯಾಟಿ ಸುತ್ತಾಕ ಹೋಗಿದ್ದು. ಎಷ್ಟಂದ್ರೂನ ಶಾಸ್ತ್ರರದ (ಶಹರದ) ಪ್ಯಾಟಿ!) ಈಸಲ ಮತ್ತೇನ ಆವಾಂತ್ರ ಐತೋ ಅಂತ ಯೋಚಿಸೂಷ್ಟಾಗ ನೆರೆಮನಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸದ್ದಿಲ್ಲದ ಬಂದಿದ್ದು ಭಾಗತ್ತೆ ನರಳಾಟ ಕೇಳಿ! ಏನೋ ಗುಳಿಗೇ ಕೊಟ್ಟು, 'ಮತ್ತ ನಾಳಿ ಹಲ್ಲಿನ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ರ ಕರ್ಕೊಂಡ್ವೋಗ್ರಿ' ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಅಂತೂ ತಮ್ಮ ನಿದ್ದಿ ನಿರಂಬು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು).

ನರಳಾಡ್ತಾ ಪರದಾಡ್ತಾ ಅಂತೂ ಬೆಳಗಾಯ್ತು "ಒಂದ್ ಹಲ್ಲು ತಗಿಯಾಕ ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಅಂತ ಮತ್ತೆ ಒಂದ್ ಹಲ್ಲು ತುಂಬ್ಯಾಕ ಅದೇನೋ ಸಿಮೆಂಟ್ ಅಂತಾರಲ್ಲ ಅದ್ರಿಂದ ತುಂಬ್ಯಾಕ ಒಂದು ಸಿಟ್ಟಿಂಗ್ ಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಅಂತ ಹಾಂಗ್ಯಾಕ ನಮ್ಮ ಹಲ್ಲೂ ಕೊಟ್ಟು ನಾವ್ಯಾಕ ದುಡ್ಕೊಡಬೇಕು. ಅವ ನಮಗ ಕೊಡಬೇಕು ದುಡ್ಡು, ನೀ ಯೇನಂತಿ?" ಭಾಗತ್ತೆ ಲೆಕ್ಕರಿಸಿದ್ದು. ಹಾಂಗ ಸಿಲ್ವರ್ನೂ ತುಂಬ್ತಾರ ಮತ್ತ ಗೋಲ್ಡನ್ ಹಲ್ಲೂ ಇರ್ತಾವ ಬಾಯ್ತಪ್ಪಿ ನಾ ಅಂದ ಬಿಟ್ಟೆ 'ಹೌದು ಹಲ್ಲಿಗ ಗೋಲ್ಡನ್ ಕ್ರೌನಿಂಗ್ ಮಾಡಿಸಿ...ಹಾಂ ಚಿನ್ನದ ಹಲ್ಲಿನ ಸೆಟ್ಟು ಮಾಡ್ಕೋಣು. ಒಂದ್ಕಡೆ Immovable property ನೂ ಹೌದು, ಮತ್ತೊಂದ್ಕಡೆ Prestige ನೂ ಹೌದು ಏನಂತೀರಿ" ಅಂದೆ "ಹೌದೌದು, ಭಾಗತ್ತೆಯೇನ್ ಕಮ್ಮೀನ" ಆಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಪುಟ್ಟ ರಾಗ ತೆಗೆದಳು. ಅಲ್ಲ, ಹಲ್ಲಿನ ಸೆಟ್ಟುಗಳು ಬಂಗಾರದ್ದಾದ್ರೆ ಅದ್ಕಂತ ಸ್ಟೆಷಲ್ ಲಾಕರ್ಸ್ ಬರಬೌದು. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಹೆಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬೆಕಾಗ್ಬಹುದು. ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಗೆಷ್ಟೂ ಪರಿಹಾರ ಸಿಗ್ತದಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೊಳ್ಳೆ ವಿಚಾರ, ನಮ್ಮ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಬರ್ದು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆಯೇ ನನ್ನ ಯೋಚ್ನೆ ಸಾಗಿತ್ತು. "ಹಲ್ಲಿನ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ರ ಹೋಗೋಣಲ್ಲ ಭಾಗತ್ತೆ ಉಸುರಿದು. ಹೂಂ" ಅಂದೆ.

‘ಆತನ ಜಂಭ ನೋಡಿ ಸಾರ್! ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿರುವವರ ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲೇ
ಕೋಲಿಂದ ನನ್ನ ಎದೆ ತಿವಿದಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ತಾ ಇರೋದು...’

ಯಾರಿಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವ?

ದುವಿನೀತ

ವಿಜ್ಞಾನ ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ವರವೋ, ಶಾಪವೋ? ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವ ಎಂದರೆ ಏನು? ಅದು ಯಾರಿಗೆ ಅಗತ್ಯ?

ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಂದ್ರಗ್ರಹಣವಾಯಿತು. ಹಿಂದೊಂದು ಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣವಾಯಿತು. ಗಣೇಶ ಹಾಲು ಕುಡಿದ.

ನಾವು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದನ್ನು ಅದು ಸಾಮೂಹಿಕ ಸನ್ನಿ ಎಂದರು. ಸನ್ನಿ ಬಡಿದಿರುವುದು ಯಾರಿಗೆ? ನಾವು ನೋಡಿದ್ದನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಎಂದವರಿಗೋ? ನಮಗೋ?

ಗ್ರಹಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿನ್ನಬಾರದು ಎನ್ನುವುದೊಂದು ವಿಧಿ. ತಿಂದರೆ ಏನಾದರೂ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೂ ಅಷ್ಟೇ; ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ. ಗ್ರಹಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂರು 'ಹ' ಗಳ ಸೇವನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವವರು ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರೇನು ಅದನ್ನು ದುರ್ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವುದು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಗೆ ಏನೋ ಬರುತ್ತದಂತೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಗ್ರಹಣಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಯೋಗ ಸಿದ್ಧ.

ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಯಾರೂ (ವಿಚಾರವಂತರು) ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸುವದೇ ಬಂಡವಾಳವಾದವರನ್ನು ಯಾರು ಮೆಚ್ಚಿದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಬಿಟ್ಟರೂ ಅಷ್ಟೇ.

ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಟಿ.ವಿ. ಧಾರವಾಹಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಆ ರೋಗಕ್ಕೊಂದು ಹೆಸರು ಬೇರೆ. ಹುಚ್ಚಿಗೆ ಮನೋ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದು ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರ ಕತೆಯೇನು? ಒಬ್ಬನಂತೂ, ಗಾದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ. ಗಾದೆ ಏನು ಎಂದರೆ

‘ಹುಚ್ಚು ಬಿಟ್ಟಿತು, ಒನಕೆ ಕೊಡು, ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.’

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ಒದಗಿದ ದುರ್ಗತಿಯ ಕತೆ, ಅದನ್ನೋದಿದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು. ಆ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶ; ಪಶು ಆಹಾರ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಗತಿ. ಅದರಿಂದಲೇ ಕುರಿಗಳ ರೋಗ ದನಗಳಿಗೂ ಬಂತಂತೆ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವ ಬೋಧಿಸಿ. ಈಚೆಗೆ ಇನ್‌ಫ್ಲೇಷನ್ ದರ ಸಿಕ್ಕಾಬಟ್ಟೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಇದು ಚುನಾವನೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಈ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಗೆ ಕೈಮೀರಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಇನ್‌ಫ್ಲೇಷನ್ ದರ ಎಷ್ಟಿದ್ದರೇನು? ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಗಳಿಳಿದವೇ?

ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಂಟ್ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವ ಬೋಧಿಸಿ.

ಆಪ್ತಾನಿಸ್ತಾನ, ಚೆಚೆನ್ಯಾ, ರಷ್ಯಾ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇಶಗಳಿಗೂ, ಉಗ್ರಗಾಮಿಗಳಿಗೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವ ಬೋಧಿಸಿ.

ಅದರ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ, ಅಂಬಲಿಯೋ ತುಂಬೇ ಸೊಪ್ಪೋ ತಿಂದುಕೊಂಡಿರುವ, ಅವರಿಟ್ಟಲ್ಲಿಯೇ ಮಡುಗಿದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡಿರುವ ಬಡವರನ್ನು ಕೈಬಿಡಿ.

ರಾಹುಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಯೋಗಸಿದ್ಧ ವಿಷಯ. ರಾಹುಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ಬಸ್ಸುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಪಘಾತಕ್ಕೀಡಾದವೇ ಎಂಬುದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವದವರ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಉತ್ತರ:

1. ರಾಹುಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಟವರೆಲ್ಲಾ, ಹೊರಟಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ.
2. ರಾಹುಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಟವರ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆದವೇ ಎಂದು ಯಾರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸಿಲ್ಲ.
3. ಹಾಗೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ, ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ.

ಆದುದರಿಂದ ಇಂಥಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು ಕಾಲವ್ಯಯ. ವೃಥಾಶ್ರಮ.

ಯಾರಾದರೂ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆ ಓದಿ ಓಟು ಕೊಡುವವರೇ?

ಚುನಾವಣಾ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ತಜ್ಞರು ಯಾರು? ಅತಜ್ಞರು ಆರಿಸಿದವರು ತಾನೇ?

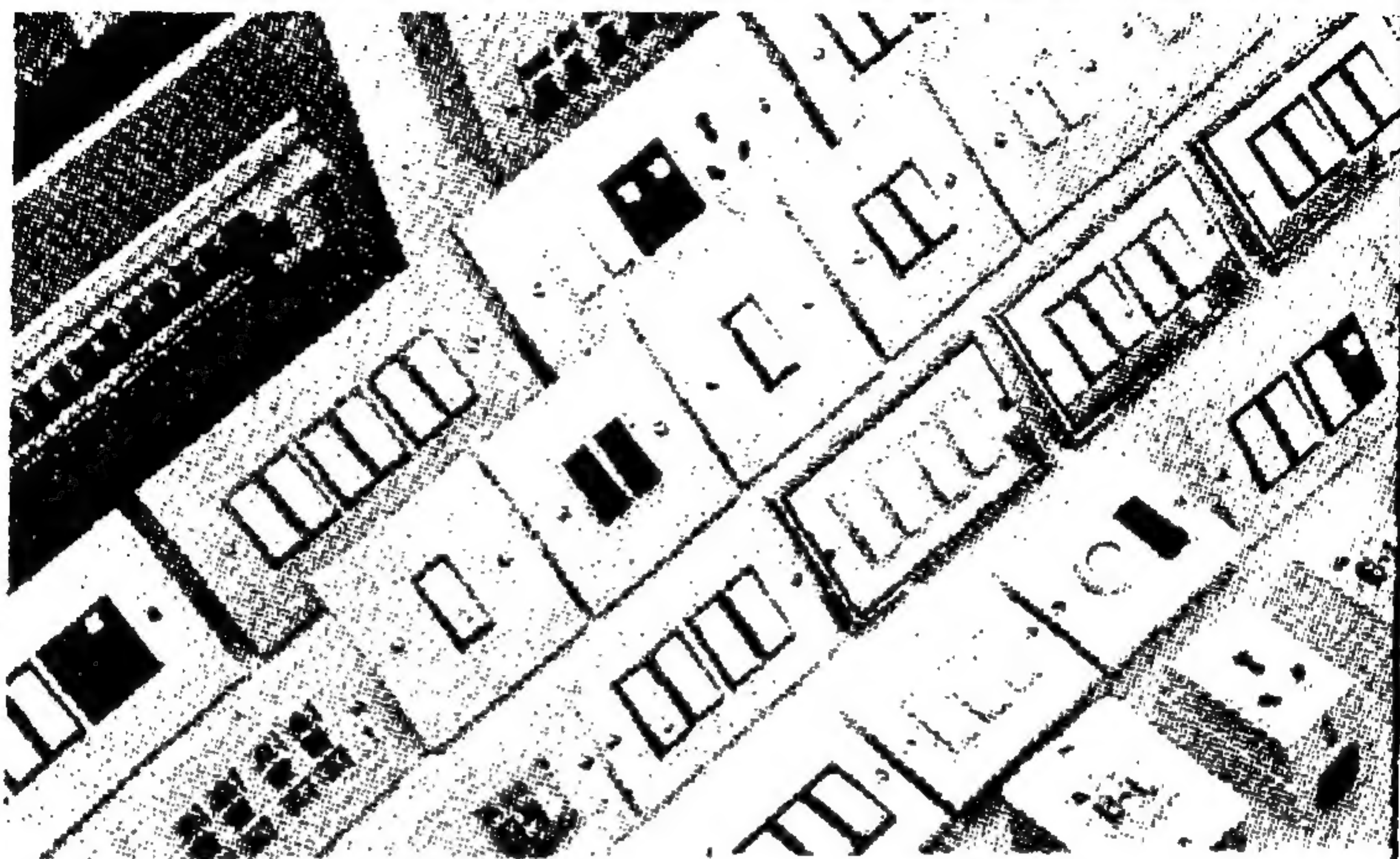
ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಬೋಧಿಸಿ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವ.

“ನೀವು ಕಛೇರೀಲಿ ಹೀಗೇ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋದು, ಅದಕ್ಕೇ ಎರಡೇ ಕಾಲು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ”

NORTH - WEST

**INDIA'S MOST RADICAL
RANGE OF
ELECTRICAL DEVICES.**

MINIATURE CIRCUIT BREAKERS WITH TECHNICAL
KNOW-HOW FROM VYNCKIER, BELGIUM
SINGLE PHASE MOTOR STARTERS
PALM SWITCHES
MODULAR SWITCHES, SOCKETS, PLATES AND
REGULATORS

NORTH - WEST

**AUTHORISED DEALERS:
SESHADRI & COMPANY**

**ELECTRICAL CONSULTANTS & CONSTRUCTION ENGINEERS
15/2, XI MAIN ROAD, MALLESHWARAM, BANGALORE-560 003.
PHONE: 341764, 341997, 348547**

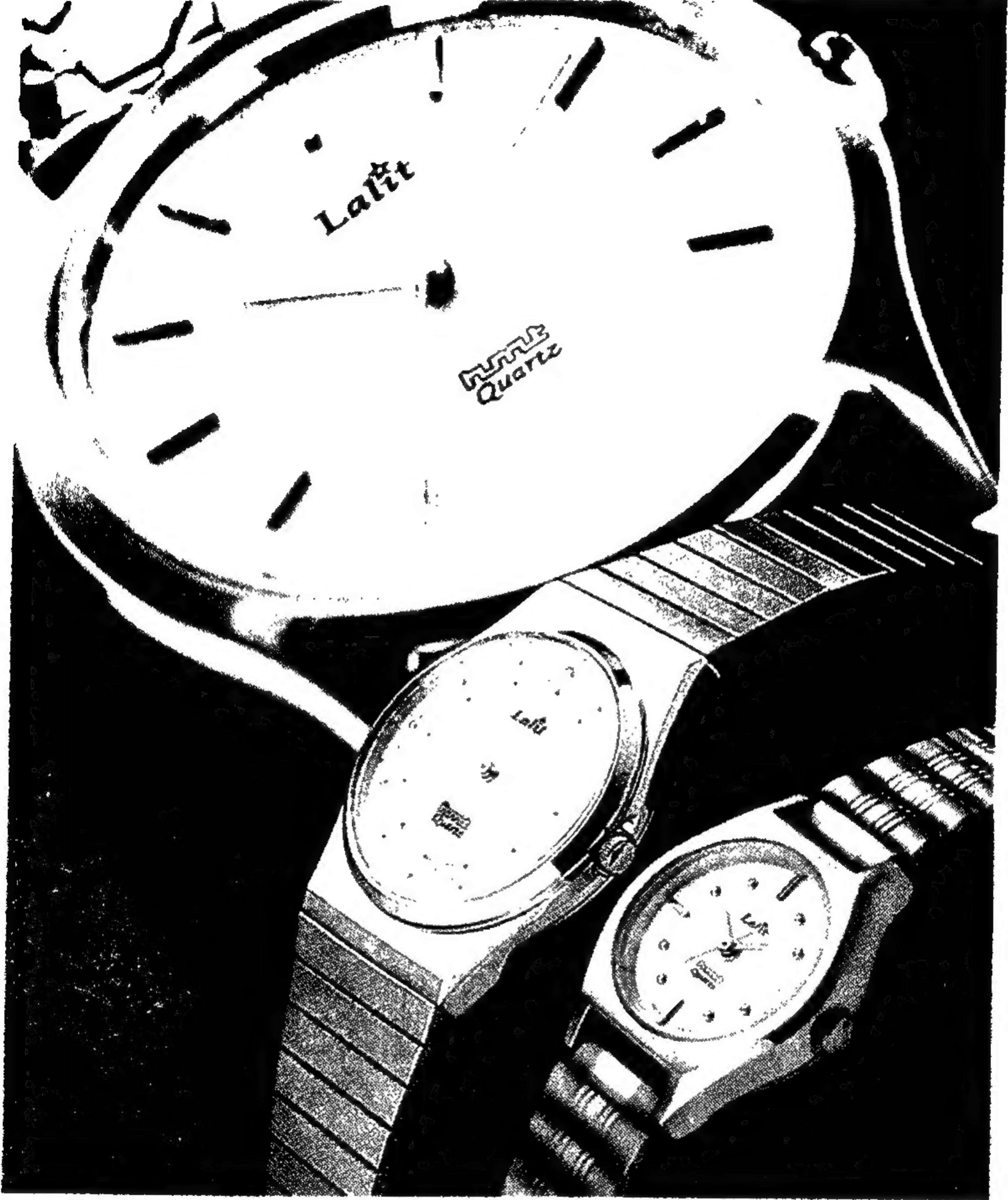
With Best Compliments from

Ravi Graphics

Quality Offset Printers

62, 4th Cross, SSI Area
Rajajinagar, Bangalore 560 010
☎ 335 5536, 338 7163

ಅಂಕಿ, ಸಂಕೇತ, ಚಿಹ್ನೆ, ಹಣದ ಬೆಲೆಯನ್ನು, ಅರಿತವರಿಗಾಗಿ. —

ರೂ. 440ಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಲೆ

Lalit
QUARTZ
— from —
hmt